

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění

Hra na tubu

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

ČESKÁ TUBOVÁ KONCERTNÍ LITERATURA

Jan Adamec

Vedoucí práce : MgA. Karel Malimánek

Oponent práce: Mgr. Jiří Sušický

Datum obhajoby: 11. 9. 2017

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2017

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Musical Arts

Tuba playing

BACHELOR THESIS

THE CZECH STAGE REPERTOIRE FOR TUBA

Jan Adamec

Supervisor : MgA. Karel Malimánek

Oponent: Mgr. Jiří Sušický

Date of Graduate: 11. 9. 2017

Academic Degree: BcA.

Prague, 2017

P r o h l á š e n í

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

Česká tubová koncertní literatura
----

vypracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne .....

.....

podpis diplomanta

U p o z o r n ě n í

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Evidenční list

Souhlasím s tím, aby moje bakalářská práce byla půjčována k prezenčnímu studiu v Knihovně Akademie múzických umění v Praze.

Praha, dne .....

.....

podpis studenta

Uživatel stvrzuje svým podpisem, že tuto práci použil pouze ke studijním účelům a prohlašuje, že jí vždy řádně uvede mezi použitými prameny.

[illegible]

Abstrakt

V této práci se zabývám skladbami českých autorů, ve kterých vystupuje tuba, nebo tuby jako sólový nástroj. Na následujících několika stranách se můžete dočíst množství informací o skladbách nejrozličnějších žánrů, od dechovky přes skladby tzv. vážné hudby až po jazz. Kromě faktických informací týkajících se vzniku jednotlivých kompozic, či okolnostech premiér, zde naleznete také krátké medailony shrnující životopisy dotčených skladatelů. Za obzvláště přínosnou považuji sekci nazvanou SLOVO AUTORA, ve které cituji informace, které mi o skladbách řekli sami jejich tvůrci.

Abstract

In this paper I deal with compositions by Czech authors that contains tuba parts or tuba solos. The following pages contain a lot of interesting pieces of information about the compositions of various genres – from brass and classical music to jazz. Besides the factual information, concerning the origins of particular pieces, or the circumstances of the premieres, the thesis also contains short biographies of the composers. In my opinion the part called "A word from the Author" in particular is very profitable as it cites the composers' own words about their pieces.

Klíčová slova

tuba, skladby pro tubu, čeští skladatelé, slovo autora, premiéra

Keywords

The tuba, compositions for tuba, czech composers, A word from the author, premiere

Obsah

ÚVOD	1
1. ČESKÁ TUBOVÁ KONCERTNÍ LITERATURA	2
1.1 BARTOŠ Jan Zdeněk	2
1.2 BÁRTEK Mojmír	3
1.3 BEDŘICH Jan	4
1.4 BLATNÝ Pavel	5
1.5 BUREŠ Pavel	6
1.6 BŮŽEK Václav	6
1.7 CÍSAŘ Miroslav	7
1.8 COŇK Jiří	8
1.9 DADÁK Jaromír	8
1.10 DOMAŽLICKÝ František	10
1.11 DOUBRAVSKÝ Petr	11
1.12 DOUŠA Eduard	12
1.13 FANTA Miroslav	13
1.14 FELD Jindřich	13
1.15 FIBRICH Zdeněk	14
1.16 FILAS Juraj	15
1.17 FORNŮSEK Zdeněk	16
1.18 GOCA Vladimír	17
1.19 HAJDUŠEK Boris	17
1.20 HALA Petr	18
1.21 HÁLA Jan	19
1.22 HÁLEK Václav	20
1.23 HOZA Václav	21
1.24 HRBÁČEK Alois	21
1.25 HRDINA Emanuel	21
1.26 HUDEC Jiří	22
1.27 HUSA Karel	23
1.28 IGLO Milan	23
1.29 JELÍNEK Stanislav	24
1.30 JIRÁSEK Jan	26
1.31 JUCHELKA Miroslav	27
1.32 JUŘINA Vítězslav	28
1.33 KALACH Josef	28

1.34 KAMENÍK Bohumír	29
1.35 KLUSÁK Jan	29
1.36 KOHOUT Jaroslav	30
1.37 KUBEŠ Ladislav st.	31
1.38 KUBIČKA Miroslav	32
1.39 KUBÍN Rudolf	33
1.40 KUKAL Ondřej	34
1.41 KVĚCH Otomar	35
1.42 LABURDA Jiří	37
1.43 LAŠTŮVKA Josef	38
1.44 MACH Stanislav	38
1.45 MAŇAS František	39
1.46 MAŇAS Václav st.	40
1.47 MAŠTALÍŘ Jaroslav	40
1.48 MATOUŠ Josef	41
1.49 NEUMANN Věroslav	41
1.50 NEVĚČNÝ Jan	41
1.51 NOVÁK Jiří František	42
1.52 ODSTRČIL Ladislav	43
1.53 PALKOVSKÝ Oldřich	43
1.54 PALKOVSKÝ Pavel	44
1.55 PAUER Jiří	44
1.56 PAVEL Jan	45
1.57 PIVARČI Pavel	46
1.58 POKORNÝ Petr	47
1.59 POLANSKÝ Stanislav	48
1.60 PORUBSKÝ Karol	48
1.61 PRAŽÁKOVÁ Veronika	49
1.62 PROCHÁZKA Zdeněk Martin	49
1.63 PROCHÁZKA Miloslav Richard	50
1.64 RADA Jiří	50
1.65 REJŠEK Radek	51
1.66 REKTORYS Artuš	52
1.67 SCHIFFAUER Edvard	53
1.68 SKLENIČKOVÁ Ráchel	54

1.69 SLAVICKÝ Milan.....	55
1.70 SLEZÁK Pavel.....	56
1.71 SMOLA Václav.....	57
1.72 SMOLKA Martin	58
1.73 SODOMKA Karel.....	59
1.74 SPÁLENÝ Jan.....	59
1.75 STANĚK Pavel.....	60
1.76 ŠKABRADA Jaroslav.....	61
1.77 TEML Jiří.....	62
1.78 VACEK Miloš.....	63
1.79 VEJVODA Josef.....	64
1.80 VIČAR Jan	65
1.81 VOTAVA Antonín	66
1.82 VYCHYTIL Miloš.....	67
1.83 WERNER Vladimír	67
1.84 ZÁMEČNÍK Evžen	68
1.85 ZAPLETAL Radoslav.....	68
1.86 ZEMAN Jaroslav	69
1.87 ZEMEK Pavel	70
ZÁVĚR	72
Soupis citací použitých pramenů a literatury	74
Příloha č. 1 – Soupis skladeb pro tubu sólo	82
Příloha č. 2 – Soupis skladeb pro tubu a klavír	83
1. Skladby z oblasti tzv. vážné hudby (včetně klavírních výtahů)	83
2. Skladby instruktivní	87
3. klavírní výtahy ke skladbám estrádním a dechovkovým	88
Příloha č. 3 – Soupis skladeb pro tubu a orchestr (symfonický, komorní, smyčcový, dechový, estrádní, dechovku)	89
1. Skladby z oblasti tzv. vážné hudby	89
2. Skladby estrádní a dechovkové	90
Příloha č. 4 – Soupis skladeb pro tubu a jiný nástroj(/nástroje).....	95
Příloha č. 5 – Soupis skladeb pro dvě a více tub.....	97

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Soupis skladeb pro tubu sólo

Příloha č. 2 – Soupis skladeb pro tubu a klavír

1. Skladby z oblasti tzv. vážné hudby (včetně klavírních výtahů)
2. Skladby instruktivní
3. Klavírní výtahy ke skladbám estrádním a dechovkovým

Příloha č. 3 – Soupis skladeb pro tubu a orchestr (symfonický, komorní, smyčcový dechový, dechovku)

1. Skladby z oblasti tzv. vážné hudby
2. Skladby estrádní a dechovkové

Příloha č. 4 - Soupis skladeb pro tubu a jiný nástroj/nástroje

Příloha č. 5 – Soupis skladeb pro dvě a více tub

Seznam použitého označování a zkratek

aj. – a jiné

AMU – Akademie múzických umění

apod. – a podobně

atd. - a tak dále

JAMU – Janáčkova akademie múzických umění

LabWV - LaburdaWerkeVerzeichnis - seznam Laburdových děl

LŠU – Lidová škola umění

mj. – mimo jiné

OSA – Ochranný svaz autorský

PK – Pražská konzervatoř

resp. - respektive

SČSKU – Svaz československých skladatelů a koncertních umělců

SONS ČR – Sdružená organizace slabozrakých a nevidomých České republiky

tzn. – to znamená

tzv. – takzvaně

UK – Univerzita Karlova

ZUŠ – Základní umělecká škola

Poděkování

Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem, kteří mi byli nápomocni při psaní této práce. Jedná se o celou řadu hudebníků a skladatelů, zde jsou jejich jména (v abecedním pořadí):

Mojmír Bártek, Pavel Blatný, Pavel Bureš, Václav Bůžek, Jaromír Dadák, Eduard Douša, Zdeněk Fibrich, Juraj Filas, Petr Hala, Jan Hála, Stanislav Jelínek, Miroslav Kubička, Otomar Kvěch, Jiří Laburda, Karel Malimánek, Iva Marková, Petr Matuszek, Jaroslav Peterský, Pavel Pivarči, Tereza Radová, Radek Rejšek, Artuš Rektorys, Eduard Schiffauer, Ráchel Skleničková, J. D. Slávik, Pavel Slezák, Jan Spálený, Pavel Staněk, Jiří Sušický, Karel Šín, Robert Škarda, Pavel Trnka, Josef Vejvoda, Jan Vičar, Pavel Zemek

ÚVOD

Tato práce se zabývá skladbami, ve kterých vystupuje tuba jako sólový nástroj, a které byly napsány českými autory, resp. autory, kteří v Čechách dlouhodobě žijí a tvoří. Poměrně dlouho trvalo definitivní rozhodnutí, jakým způsobem toto široké, dosud víceméně nezpracované téma zpracovat. V úvahu přicházely varianty možného členění kapitol, např. podle žánru (dechovka, cyklické skladby, kvartety atd.), nebo jednodušeji (skladby pro jednu tubu, skladby pro více tub). Oba způsoby se ukázaly jako nevyhovující. U obou těchto členění totiž nastává situace, že skladby jednoho autora jsou rozmístěny do dvou i více kapitol, což se jevilo jako poněkud nepřehledné. Nakonec jsem tedy zvolil formát, ve kterém jsou skladatelé seřazeni v abecedním pořadí podle příjmení, a u každého z nich je uveden kompletní výčet skladeb, které napsal. Nicméně seznam skladeb podle obsazení (tuba sólo, tuba + klavír, tuba + orchestr, tuba a jiný nástroj, více tub) tato práce obsahuje také, a to v příloze.

Při psaní této práce jsem si stanovil dva cíle: Za prvé sestavit co možná nejkompletnější seznam skladeb, ve kterých se tuba (nebo tuby) prezentují jako sólový nástroj a dohledat k těmto skladbám co nejvíce údajů (rok vzniku, premiéra atd). Za druhé získat od žijících autorů komentáře k jejich skladbám (v práci viz. sekce SLOVO AUTORA).

U každého skladatele je zároveň uveden medailon, ve kterém **jsou velmi stručně shrnuta** jeho životopisná data. Informace obsažené v těchto medailonech jsou v zásadě dobře dostupné, nejedná se tedy o přínos z hlediska muzikologického. Důvod zařazení těchto krátkých životopisů je dokumentační. Základní informace o daném autorovi zasazují jeho tvorbu do dobového rámce a do rámce jeho osobnosti, bez nutnosti použití vedlejších zdrojů.

1. ČESKÁ TUBOVÁ KONCERTNÍ LITERATURA

Tato kapitola se skládá z množství podkapitol, přičemž každá se věnuje jednomu skladateli. Struktura podkapitol je sjednocena do podoby: jméno skladatele, název skladby + rok jejího vzniku, okolnosti vzniku, okolnosti premiéry, vydavatelství, SLOVO AUTORA, O AUTOROVÍ.

1.1 BARTOŠ Jan Zdeněk

Fantasie pro tubu a akordeon

O AUTOROVÍ:

Jan Zdeněk Bartoš se narodil 4. 6. 1908 ve Dvoře Králové nad Labem a zemřel 1. 6. 1981 v Praze. Již od útlého dětství se učil hře na housle, klavír a navštěvoval také hodiny zpěvu. Od čtrnácti let hrál v různých divadelních i symfonických souborech. V tomto období byl jeho učitelem Karel Hršel, který vyučoval v Hradci Králové. V roce 1924 absolvoval na přání rodičů dvouletou obchodní školu. Po jejím absolvování nastoupil profesní dráhu úředníka. Mezi roky 1929 – 31 zastával roli koncertního mistra u francouzské námořní společnosti MessagerieMarittime v Marseille a na palubách jejích lodí procestoval velkou část světa. Skladbu začal studovat až v roce 1933 na odborné škole pro hudební pedagogy při Uměleckém sdružení českých učitelek hudby v Praze u Františka Píchy a Metoda Doležila. Dále na PK u Otakara Šína a Jaroslava Řídkého a konečně na mistrovské škole u Jaroslava Křičky, kde absolvoval v roce 1943. Po studiích se dále věnoval koncertní činnosti, jako houslista. Od roku 1941 se začal věnovat také pedagogickým aktivitám, nejprve jako učitel hudby na různých středních školách v Praze. Do roku 1956 působil jako úředník na ministerstvu kultury a poté jako vedoucí hudebního odboru na ministerstvu školství a kultury. V letech 1959 – 61 zastával funkci šéfredaktora hudební redakce Státního nakladatelství krásné literatury, hudby a umění. Od roku 1958 až do své smrti vyučoval na PK. Kromě činnosti koncertní, pedagogické a

skladatelské se věnoval také činností hudebně organizačním a psaní hudebně teoretických spisů.¹

1.2 BÁRTEK Mojmír

Vzdálený příbuzný – sólo pro tubu a pikolu s doprovodem dechového orchestru

Meditace pro tubu a žestě/Žesťový kvintet se sólovou tubou (cca. 1986)

- Premiéra: cca. 1986 Slezské žesťové kvinteto, Miroslav Pecháček (tuba)

Tubofonium pro tubu s průvodem piána (2014)

- Premiéra: 19. 11. 2014, Praha – Galerie HAMU, Filip Chvátal (tuba), Milan Bialas (klavír). Jednalo se o koncert vrámci festivalu Dny soudobé hudby.

Pozn.: Historie této skladby je poněkud komplikovaná. Mojmír Bártek napsal skladbu s názvem Tubofonium již zpočátku devadesátých let, od této verze byl však ztracen klavírní part. V roce 2014 ale měla být tato skladba provedena na koncertu Dnů soudobé hudby v Praze. V tu chvíli nastal problém, protože se zjistilo, že klavírní part chybí, a pan Bártek si již nepamatoval, jak skladba původně vypadala, takže nemohl podle dochovaného sólového partu dopsat klavír znovu. Napsal proto úplně novou skladbu se stejným názvem, viz výše. Slovo autora uvedené níže se vztahuje zejména k první verzi skladby.²

SLOVO AUTORA:

*„Skladbu jsem napsal z podnětu prof. Ladislava Kabourka, člena brněnské filharmonie, který učil na konzervatoři v Brně. Jako pedagog se často zmiňoval o nedostatku notových partů pro dokonale vybavené interprety. Preferoval jsem především využití pokud možno dostupného ambitu zmíněného sólového nástroje. Především v kadenci, kde je plocha pro interpreta s možností volného projevu (ad lib.). Skladba vychází ze dvou částí - Velocerosoluto, Cantabile včetně zmíněné kadence“.*³

---

1. Český hudební slovník osob a institucí: Bartoš, Jan Zdeněk [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Iveta Šedová. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3108

2. Napsáno na základě telefonického rozhovoru s Pavlem Burešem ze dne 24. 5. 2017.

3. Citováno z programu ke koncertu, který se konal 19. 11. 2014 v Praze.

O AUTOROVÍ:

Mojmír Bártek se narodil 26. 4. 1942 ve Zlíně. Hudební vzdělání získal především v Brně, kde studoval nejprve konzervatoř, obor trombon (absolutorium r. 1967) a následně JAMU, obor hudební kompozice (absolutorium r. 1980). Jako trombonista působil v mnoha tělesech, nejdéle v orchestru Gustava Broma (42 let). Jako orchestrální hráč, či sólista absolvoval množství turné po Evropě, mj. společně i s Maynardem Fergusonem. Pokud jde o Bártkovy kompoziční aktivity, tak převážná část jeho tvorby jsou skladby jazzové, nebo taneční. Píše ale i díla z oblasti tzv. vážné hudby a skladby pro děti. Kromě komponování skladeb vlastních se věnuje také činnosti aranžérské. Střídavě působí jako externí pedagog na katedře skladby na JAMU, kde od roku 2010 vede studentský big band. Od roku 1989 působí ve studentském combu TheYoung Pekáč. Je také jedním ze zakladatelů Univerzity strécovské v Brně.⁴

1.3 BEDŘICH Jan

Komorní hudba pro tubu klavír a smyčce

Dialogy pro tubu a klavír (1992)

O AUTOROVÍ:

Jan Bedřich se narodil 16. 12. 1932 v Kralupech nad Vltavou a zemřel 14. 7. 1996 v Olomouci. Již během studií na žateckém gymnáziu navštěvoval hodiny klavíru u profesora Sauersteina. V tomto období začal pracovat také na svých prvních kompozicích. Po složení maturitních zkoušek se stal varhaníkem v žateckém kostele a zároveň započal studium kompozice na AMU, kde byli jeho profesory nejprve Emil Hlobil a později Pavel Bořkovec. Studium na AMU dokončil v roce 1956. Od roku 1958 působil jako dirigent a šéf činoherního orchestru Východočeského divadla v Pardubicích, později mezi lety 1966 – 78 jako šéfdirigent operetního orchestru v Olomouci⁵

---

4. Mojmir Bártek. *Www.mojmirbartek.cz* [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.mojmirbartek.cz/>

5. *Český hudební slovník osob a institucí: Bedřich, Jan* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Klára Kolofíková.

1.4 BLATNÝ Pavel

Tuba mirum pro tubu a klavír (1981)

- Podnět k napsání této skladby dal tubista Pavel Trnka.
- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

SLOVO AUTORA:

„Tuto skladbu jsem psal na objednávku tubisty Pavla Trnky. Pamatuji si, že pan Trnka hrál skladbu velmi pěkně, velmi mě zaujala také klavíristka Zdena Kurzová, která jej doprovázela, protože klavírní part u této skladby je velmi náročný“.⁶

O AUTOROVÍ:

Pavel Blatný se narodil 14. 9. 1931 v Brně. Pochází z rodiny s bohatou hudební tradicí. Vzdělání získával nejprve na Brněnském gymnáziu, následovala brněnská konzervatoř, kde studoval skladbu, klavír a dirigování. Své skladatelské dovednosti dále rozšiřoval na soukromých hodinách u Pavla Bořkovce, kterého navštěvoval v letech 1955 – 57. Období studií zakončil absolvováním hudební vědy na Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Blatného skladatelský vývoj byl poměrně pestrý. Ubíral se od skladeb v duchu neoklasicismu, od kterého se přes experimenty s dodekafonií, serializmem, ale i aleatorikou dopracoval k osobitému stylu kombinujícímu jazz s prvky zmíněných stylů. V tomto období vznikalo množství skladeb tzv. třetího proudu. V osmdesátých letech nastává opětovný návrat ke klasicko-romantickým východiskům, zejména tonalitě. Kromě tohoto psal Blatný také hudbu pro film a divadlo. Od roku 1963 do roku 1992 pracoval na různých postech v Československé televizi Brno.

Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=7927

6. Citováno na základě telefonátu s Pavlem Blatným ze dne 23. 5. 2017.

Pozn. Autora: V době, kdy jsem s panem Blatným hovořil, byl již rok upoután ze zdravotních důvodů na lůžko. Nebylo tedy možné, aby z nějakých záznamů dohledal více informací týkajících se např. premiéry. Nicméně i přes jeho velice obtížnou situaci bylo slyšet, že má velikou radost, že si na jeho skladbu někdo po letech vzpomněl.

Intenzivně spolupracoval také s Československým rozhlasem v Brně. Pedagogické činnosti se nevěnoval nikterak soustavně, vyučoval pouze jako externí pedagog na JAMU a během různých kurzů. Kromě činnosti skladatelské zanechal Pavel Blatný také velmi výraznou stopu na poli literárním.⁷

1.5 BUREŠ Pavel

Divočák – pro tubu a dechovku

Firebird Walzer – pro tubu a dechovku

O AUTOROVÍ:

Pavel Bureš se narodil v roce 1973. Hru na tubu studoval na brněnské konzervatoři u Ladislava Kabourka a na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě u Jaroslava Peterského a Emila Culinka. Od roku 1994 byl členem orchestru opery Národního divadla Brno. Spolupracoval, nebo spolupracuje se soubory Brno Brass Band, Brno Brass Quintet, Moravské žestě, nebo dechová hudba Gloria. Jako pedagog tuby působí na brněnské konzervatoři (od roku 1997) a na JAMU (od roku 2011).⁸

1.6 BŮŽEK Václav

6 fughett – na zlomky husitského chorálu pro tři basové nástroje (1989)

- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

---

7. *Český hudební slovník osob a institucí: Blatný, Pavel* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Ivan Poledňák. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1217

8. Pavel Bureš: Artists. *Www.miraphone.info* [online]. [cit. 2017-06-21]. Dostupné z: <http://www.miraphone.info/en/artists/pavel-bures>

SLOVO AUTORA:

„Tuto skladbu jsem psal pro studenty tubového oddělení Vojenské konzervatoře v Roudnici nad Labem. Jedná se o drobná fughetta, jejíchž témata jsou skutečně citacemi částí husitského chorálu“.⁹

O AUTOROVÍ:

Václav Bůžek se narodil 29. 12. 1956 v Liberci. Jako student absolvoval PK, obor hra na kytaru (absolvoval 1983) a později ještě JAMU v Brně, kde studoval skladbu (studium dokončeno r. 1995). Jako pedagog působil nejprve na Vojenské konzervatoři v Roudnici nad Labem, kde vyučoval hru na kytaru a hudební teorii (1983–89), následně na konzervatoři v Teplicích, kde od roku 1989 vyučuje skladbu a hudební teorii. Jeho hudební řeč se vyvinula od neoklasicismu, přes práci s modálními, nebo repetitivními technikami až do současné postmoderní podoby, ve které se snaží oslovit posluchače zvukomalbou a přístupnější harmonickou výstavbou.¹⁰

1.7 CÍSAŘ Miroslav

Basová promenáda

- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

---

9. Citováno na základě telefonátu s Václavem Bůžkem ze dne 9. 5. 2017.

10. *Český hudební slovník osob a institucí: Bůžek, Václav* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Simona Sedláčková. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1004103

Mgr. Václav Bůžek. *Můj web* [online]. [cit. 2017-05-20]. Dostupné z: http://mujweb.cz/vaclav_buzek/Vzivot.htm

O AUTOROVÍ:

Miroslav Císař se narodil 2. 12. 1929 v Praze a zemřel 11. 10. 2014¹¹. Miroslav Císař komponoval především hudbu pro dechovky a dechové orchestry. Spolupracoval mj. s Veselkou Ladislava Kubeše, nebo s Kmochovou hudbou v Kolíně.¹²

1.8 COŇK Jiří

Duo pro lesní roh a tubu (1978)

Fuga pro lesní roh a tubu

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

Invence pro lesní roh a tubu

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

O AUTOROVÍ:

Jiří Coňk se narodil 24. 2. 1926 v Kunraticích, (datum úmrtí se mi nepodařilo dohledat). Na PK studoval u Jaroslava Ušáka hru na trombon, absolvoval v roce 1948. V období let 1962 – 86 byl členem orchestru Národního divadla v Praze.¹³

1.9 DADÁK Jaromír

Concerto per tuba solo et orchestra da camera (1962)

---

11. Zemřel Miroslav Císař. www.kmochova-hudba.cz [online]. 2016 [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.kmochovahudba.cz/index.php/cs/component/content/article/192-zemel-miroslav-cisa>

12. Miroslav Císař. www.kubes.eu [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.kubes.eu/spolupracovnici/skladatele/miroslav-cisar-s7.html>

13. In: *Archiv Národního divadla*, Anenské nám. 2, Praha 1: Osobní karta pracovníka

Koncert pro tubu a komorní smyčcový orchestr s klavírem (2003)

- Jedná se o přepracování původní varianty koncertu z roku 1962.
- Premiéra: 4. 11. 2004, Praha – sál Martinů na HAMU, Marek Filla (tuba), Zbyněk Müller (dirigent), Komorní smyčcový orchestr Václava Talicha. Jednalo se o koncert vrámci festivalu Dny soudobé hudby.

SLOVO AUTORA:

„KONCERT PRO TUBU A KOMORNÍ ORCHESTR vznikl pro absolutorium posluchače Konzervatoře v Ostravě (jméno si nepamatuji), který však nakonec touto skladbou studium neukončil. Partitura byla dopsána dne 26.3.1962, ale celé dlouhé roky zůstala „v šuplíku“ neprovedena. Je psána seriálně (v té době se tato kompoziční metoda „nosila“). Koncert má tři části: 1. Vivace, 2. Lento, 3. Allegro burlesco. Po padesáti letech se o skladbu začalo zajímat tubové oddělení HAMU. Viděl jsem v tom možnost přivést kompozici k životu na podiu při příležitosti hudebního festivalu DNY SOUDOBÉ HUDBY 2004 s tím, že „z ekonomických důvodů“ ji přeinstrumentuji, veškeré dechové nástroje z partitury vypustím a nahradím je pouze klavírem. Dokončení tohoto přepracování nese datum 26.10.2003 a dočkalo se prvního provedení v novém „úsporném ošacení“ v rámci orchestrálního koncertu zmíněného festivalu. Koncem roku 2004 byla skladba ještě nahrána Markem Fillou i se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu v Praze (v původní verzi s dechovými nástroji“.¹⁴

O AUTOROVÍ:

Jaromír Dadák se narodil 30. 5. 1930 ve Znojmě. Mezi lety 1950 – 1956 studoval na JAMU dirigování u profesorů Františka Stupky, Bohumíra Lišky a Břetislava Bakaly. Při tom v období let 1953 – 1956 navštěvoval ještě soukromé hodiny kompozice u Miloslava Ištvana. Ještě v období studií se stal šéfem Armádního uměleckého souboru Praha. V této funkci vydržel přibližně rok, protože v roce 1955 byl odvolán a donucen pracovat jako horník v Západočeském rudném průzkumu. Dadákův profesní život byl velmi rozmanitý:

---

14. Citováno na základě emailové korespondence s Jaromírem Dadákem ze dne 29. 5. 2017.

hudební redaktor a režisér Československého rozhlasu Ostrava (1956 – 63), tajemník pobočky Svazu Československých skladatelů (1967– 69), ředitel Moravské filharmonie v Olomouci (1967 – 71), skladatel ve svobodném povolání (1971 – 75), chemik a úpravář vody u Ostravských vodáren (1975 – 80), skladatel ve svobodném povolání (1980 – dodnes). Činný zůstal i po roce 1989, zastával mj. funkce předsedy Společnosti českých skladatelů, nebo ředitele a dramaturga festivalu Dny soudobé hudby. Po celý život se zabývá také sběrem moravského a slezského folkloru.¹⁵

1.10 DOMAŽLICKÝ František

Koncert pro kontrabasovou tubu a smyčce op. 53 (1983)

- Vydalo hudební nakladatelství Českého rozhlasu, Praha 2012.

Duetto pro dvě kontrabasové tuby op. 53a (1983)

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

Sonata per tuba contrabasso e pianoforte (1991)

Sonatina pro tubu a klavír op. 75 (1991)

- Skladbu premiéroval tubista Jaroslav Peterský.
- Vydalo hudební nakladatelství Českého rozhlasu, Praha 2011.
- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994

Scherzo per tuba e pianoforte op. 77 (1992)

- Vydalo hudební nakladatelství Českého rozhlasu, Praha 2011.
- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994

---

15. *Český hudební slovník osob a institucí: Dadák, Jaromír* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Simona Sedláčková. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=56_74

O AUTOROVÍ:

František Domažlický (původním jménem František Taussig) se narodil 13. 5. 1913 v Praze a zemřel 29. 10. 1997 tamtéž. Již od třicátých let 20. století se prosazoval jako amatérský hudebník, kapelník a skladatel. V roce 1935 začal soukromě studovat hudbu u houslisty Otto Šilhavého. V roce 1941 nastaly Domažlickému nepříjemné časy, byl totiž deportován do koncentračního tábora v Terezíně a následně byl přemísťován po různých koncentračních táborech v Polsku (Osvětim) i Německu. Na vlastní kůži zažil také útrapy jednoho z pochodů smrti. V padesátých letech si doplnil hudební vzdělání studiem na AMU. Nejprve studoval hru na housle u Františka Daniela (absolvoval r. 1955), následně skladbu u Jaroslava Řídkého a Emila Hlobila (absolvoval r. 1960). Jako houslista nebo violista působil v několika tělesech, mj. Divadle D 34, Hudebním divadle v Karlíně, nebo ve Filmovém symfonickém orchestru (1961 – 76).¹⁶

1.11 DOUBRAVSKÝ Petr

Concertino pro tubu a klavír (1981)

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

O AUTOROVÍ:

Petr Doubravský se narodil 10. 4. 1925 ve Vídni a zemřel 31. 3. 2004. V Praze studoval nejprve gymnázium a poté konzervatoř, dirigování u P. Dědečka a A. Klímy a skladbu u M. Krejčího a F. Píchy. Jako operní dirigent působil v Olomouci a zejména v Liberci v Divadle F. X. Šaldy.¹⁷

---

16. *Český hudební slovník osob a institucí: Domažlický, František* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Mojmir Sobotka. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=325

17. Petr Doubravský. *Www.dilia.cz* [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/8143-petr-doubravsky-10-4-1925-31-3-2004>

1.12 DOUŠA Eduard

Suita Piccola pro tubu a klavír (1979)

- Psáno jako objednávka Českého národního fondu.
- Premiéra: 4. 12. 1980, Praha – Rytířský sál Valdštejnského paláce, Pavel Trnka (tuba), Zdena Kurzová (klavír). Koncert vrámci festivalu Týdny nové tvorby SČSKU.

Minisuita pro klarinet a tubu „Televizní suite“ (2001)

- Psáno na podnět muzikologa a tubisty Roberta Škardy a muzikologa a klarinetisty Michala Matznera.

SLOVO AUTORA:

Suita Piccola: *„Skladba vznikla jako tvůrčí objednávka ČHF s cílem obohatit tubový repertoár. I dnes, téměř čtyřicet let od jejího vzniku, si vzpomínám, že mne ta práce velmi zaujala a že jsem hudební dikci v ní užitou zcela vědomě směřoval trochu k ironičnosti, vtipu, výrazové kontrastnosti, zvukové drsnosti a hlavně stručnosti. Cyklus je de facto šestivěťý a jeho trvání se pohybuje cca kolem osmi minut“.*¹⁸

Minisuita: *„Skladbu jsem psal z podnětu muzikologa a hráče na tubu Mgr. Roberta Škardy, Ph. D. a muzikologa a klarinetisty Michala Matznera, bohužel později tragicky zemřelého. Oba pány jsem znal z Katedry hudební vědy, kde tehdy studovali a já vyučoval. Jde vlastně o jakýsi hudební žert, který byl reakcí na – z dnešního pohledu – již zcela absurdní a bizarní konflikt o vedení České televize, který se v tomto roce rozhořel a který dokonce vedl k tomu, že ČT určitou dobu téměř nevysílala, než se celá záležitost urovnala. Skladba je vlastně dialogem dvou nástrojů obdobně jako tomu bylo ve zmíněné události – střetávání dvou zájmových skupin. Suita je čtyřvětá, věty jsou řešeny jako stručné malé formy, nevyhýbají se prvkům jazzovým, ale též atonalitě, polyfonii a v souznění obou nástrojů i ostré disonantností“.*¹⁹

---

18. Citováno na základě písemného dokumentu, který mi Eduard Douša předal dne 22. 5. 2017 na Pražské konzervatoři.

19. Citováno na základě písemného dokumentu, který mi Eduard Douša předal dne 19. 6. 2017 na Pražské konzervatoři.

O AUTOROVÍ:

Eduard Douša se narodil 31. 8. 1951 v Praze. Po složení maturitních zkoušek na gymnáziu studoval nejprve hudební vědu na Filozofické fakultě UK (1969 – 71) a následně skladbu na AMU (1972 – 77). Na AMU dále pokračoval v postgraduálním studiu hudební teorie, až do roku 1979. Mezitím stihl v roce 1974 absolvovat ještě studijní pobyt na Accademia Chigiana v Itálii. Významná je Doušova pedagogická činnost. Postupně působil jako pedagog na Konzervatoři Jana Deyla v Praze, Konzervatoři Jaroslava Ježka, od roku 1986 působí na Filozofické fakultě UK (Ústav hudební vědy), zde v roce 2002 úspěšně obhájil disertační práci (PhD.) od roku 1995 vyučuje též na PK (hudební teorii a skladbu). V roce 2006 byl na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem jmenován docentem v oboru hudební teorie a pedagogika. Společně s kolegy z konzervatoře založil v roce 2001 sdružení pro soudobou hudbu „Collegium 2001“.²⁰

1.13 FANTA Miroslav

Veselá tuba – s doprovodem dechového orchestru

1.14 FELD Jindřich

Divertimento pro okarinu a tubu (1973)

Epigramy – pro tubu pikolu a harfu (1977)

Koncertino pro tubu a osm lesních rohů (2004)

- Premiéra: 11. 2. 2005, Praha, Karel Malimánek (tuba)

---

20. *Český hudební slovník osob a institucí: Douša, Eduard* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Petr Ch. Kalina. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=322

O AUTOROVĚ:

Jindřich Feld se narodil 19. 2. 1925 v Praze a zemřel 8. 7. 2007 tamtéž. Oba jeho rodiče byli profesionální houslisté, otec (rovněž Jindřich), byl dokonce profesorem houslí na PK. Není tedy překvapující, že prvním Feldovým učitelem byl jeho vlastní otec, u kterého se učil hře na housle a violu. Hraní šlo Feldovi velmi dobře, již po krátké době hrál v několika komorních souborech, nicméně jeho zájem se stále více ubíral ke komponování. Skladbu vystudoval nejprve na PK u Emila Hlobila a poté na AMU u Jaroslava Řídkého. Ve stejném roce, kdy dokončil studium na AMU získal také doktorát v oboru hudební vědy, estetiky a filozofie na UK. Vedle komponování se Feld zabýval také aktivitami pedagogickými. V období mezi lety 1972 – 86 byl profesorem skladby na PK, dále působil jako hostující profesor na univerzitě v Adelaide v Austrálii (1968 – 69), jako host přednášel na univerzitách prakticky po celém světě, včetně USA a Japonska. V tuzemském hudebním dění zůstal aktivní i po revoluci v roce 1989, mezi lety 1990 – 92 byl šéfredaktorem Československého rozhlasu v Praze. Za své kompozice obdržel množství cen, jeho Sonáta pro flétnu a smyčce z roku 1965 byla na konferenci Mezinárodní flétnové společnosti v roce 2000 zvolena nejlepší flétnovou skladbou dvacátého století.²¹

1.15 FIBRICH Zdeněk

Sonata Hexatonica pro dvě tuby (1986)

- Napsáno na podnět tubisty Václava Hozy.
- Premiéra: 1986, Praha – Pálffyho Palác. Jednalo se o absolventský koncert Zdeňka Fibricha.
- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

---

21. *Český hudební slovník osob a institucí: Feld, Jindřich* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Mojmir Sobotka. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=6273

SLOVO AUTORA:

„Tuto skladbu jsem napsal na základě podnětu profesora Václava Hozy, u kterého jsem studoval hru na tubu, a který mě vyzval k tomu, abych si napsal nějakou skladbu pro můj absolventský koncert. Poměrně dlouho jsem si s tím nevěděl příliš rady, ale pak jsem dostal nápad a šlo to velmi rychle. Skladbu jsem dokončil asi čtrnáct dní před tím koncertem. Vzpomínám si, že profesor Hoza ji na koncertě uvedl těmito slovy: „Je to podruhé, co se v Čechách hraje na koncertě ještě z mokrých not, poprvé to bylo ještě za Mozarta při premiéře Dona Giovanniho.“ Bohužel si již nevzpomínám, s kým jsem to tehdy hrál. Žánrově se jedná o skladbu tzv. třetího proudu, je to na pomezí jazzu a vážné hudby“.²²

O AUTOROVÍ:

Zdeněk Fibrich se narodil v roce 1944. Hru na tubu studoval na PK ve třídě profesora Václava Hozy (studoval tam až v pozdějším věku, absolvoval 1986). Zdeněk Fibrich se zabývá především jazzovou hudbou. Během své kariéry spolupracoval nebo ještě spolupracuje s kapelami: Jazz Fiddlers, Tradicional Jazz Studio, Classic Jazz Collegium, nebo Bridge band.

1.16 FILAS Juraj

Sonáta pro tubu a klavír (1992)

- Premiéra: 1993, Švýcarsko - Basel CH Musikakademie, AmadeSchmyder (tuba). Jednalo se o absolventský koncert AmadeSchmydera.
- Vydalo nakladatelství BIM Editions.²³

Koncert pro tubu a dechový orchestr (2006)

- Premiéra: 2006, RoyalAkademy Glasgow, James Gourlay (tuba), Lutz Kochler (dirigent), dechový orchestr Glasgow Academy.

---

22. Volně citováno na základě telefonátu se Zdeňkem Fibrichem ze dne 19. 5. 2017.

23. Komorní díla pro 1 - 2 nástroje. *Www.filas.cz* [online]. 2006 [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.filas.cz/cz/komorni-dila-pro-1---2-nastroje-cz/>

SLOVO AUTORA:

„Sonátu jsem psal na požádání pana Amadé Schnydera v Basileji, který ji uvedl s velkým úspěchem na svém absolventském koncertě. Poté ji nabídl vydavatelství Editions– BIM, se kterým jsem začal spolupracovat. Sonáta se stala dosti často uváděnou skladbou na soutěžích doma i v zahraničí.

Na základě úspěchu této sonáty, která byla povinnou skladbou na soutěži v Brně v r. 2005, si u mne objednal tehdejší šéf Jury pan Gourlay koncert. Ten vznikl rok poté a v r. 2006 jej hrál v Glasgow. Od té doby byl hrán jako povinná skladba na soutěži v Brně 2011 a 2016, v Markneukirchenu 2016 a ve Valencii (také vloni)".²⁴

O AUTOROVÍ:

Juraj Filas se narodil 5. 3. 1955 v Košicích. Od roku 1972 studoval na PK obor operní zpěv (byl přijat do 3. ročníku) a vedle toho také skladbu u profesora Jana Zdeňka Bartoše. V roce 1976 přešel na AMU, kde pokračoval ve studiu kompozice u Jiřího Pauera. Po studiích se natrvalo usadil v Praze. V současné době vedle vlastní tvůrčí činnosti vyučuje také na katedře skladby AMU. Pro Filasovu hudbu je typická vypjatá emočnost a silná melodičnost, zřejmě důsledek jeho pěvecké minulosti. Dalším typickým rysem je, že často píše skladby pro konkrétní interprety, mj. pro Josepha Alessiho, Spanishbrass, nebo Jamese Gourlayho. Za své kompozice obdržel množství ocenění, mj. Cenu Gustava Mahlera, kterou mu udělila Evropská unie umění v roce 2008.²⁵

1.17 FORNŮSEK Zdeněk

Koncert pro tubu

---

24. Citováno na základě emailové korespondence s Jurajem Filasem ze dne 23. 5. 2017.

25. FILAS JURAJ. *Www.musicbase.cz* [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.musicbase.cz/skladatele/190-filas-juraj/>

O AUTOROVÍ:

Zdeněk Fornůšek studoval na Vojenské konzervatoři v Roudnici nad Labem. Hrál na trombon a kytaru. Byl členem kapely Velkopopovická Kozlovka, pro kterou napsal, nebo zaranžoval množství skladeb. Zemřel tragicky na jaře roku 2000 (srazilo ho auto).²⁶

1.18 GOCA Vladimír

Etuda pro tubu

O AUTOROVÍ:

Vladimír Goca se narodil 4. 7. 1932 a zemřel 15. 10. 1999.²⁷

1.19 HAJDUŠEK Boris

Scherzino pro tubu sólo (1999)

- Tato kompozice byla psána jako povinná skladba pro Mezinárodní soutěž v Brně.
- Vydalo nakladatelství BIM Editions.

O AUTOROVÍ:

Boris Hajdušek se narodil 15. 7. 1929 ve Frýdku Místku a zemřel 18. 6. 2009 tamtéž. Hajdušek nepocházel přímo z hudební rodiny, ale byl bratrancem brněnského skladatele Evžena Zámečnicka. Od mládí se učil hře na housle, jeho prvním učitelem byl strýc Evžen Zámečník starší. Jelikož se projevil jako nadaný žák, dělal rychlé pokroky, a rozhodl se ve studiu houslové hry pokračovat na Masarykově ústavu hudby v Ostravě (předchůdce ostravské konzervatoře). Profesorem mu tam byl Julius Remeš. Další hudební vzdělání získal Hajdušek u

---

26. Volně citováno na základě telefonátu s J. D. Slávikem (kapelníkem Velkopopovické kozlovky) ze dne 16. 6. 2017.

27. DATA ÚMRTÍ OSOB: Úmrtí významných osobností české hudby od roku 1992. *Www.musica.cz* [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.musica.cz/cz/umrti.html>

vojenské kapely, kde se naučil aranžovat skladby pro dechový orchestr. Jako houslista hrál nejprve v orchestru Ostravského rozhlasu a později až do důchodu v Janáčkově filharmonii Ostrava. Přitom působil také jako dirigent a sbormistr u několika neprofesionálních těles na Ostravsku. Přestože hudební kompozici nikdy nestudoval, napsal množství skladeb, zejména pro dechové orchestry.²⁸

1.20 HALA Petr

SnowyOwl pro tubu sólo (2012 – 14)

- Společně se skladbami PygmyOwl– trubka, BurrowingOwl - lesní roh a SpottedOwl– trombon psáno pro Mezinárodní interpretační soutěž dechových nástrojů Brno. Kompozice SnowyOwl byla zařazena jako povinná skladba pro soutěžící ve druhé kategorii.

SLOVO AUTORA:

„Skladby vznikaly v letech 2012 – 2014 jako úkol, kterého jsem se dobrovolně ujal v rámci mého doktorského studia na JAMU v Brně – obor Kompozice a teorie kompozice. Přímá iniciace vzniku pocházela od organizátorů Mezinárodní interpretační soutěže žesťových nástrojů Brno. Původně byly skladby zamýšleny již pro IX. ročník z roku 2013, zazněly však až na X. ročníku soutěže v roce 2015. Zadání vymezovalo délku skladeb a jednotlivé kompozice měly být určeny pro dané nástroje bez klavírního doprovodu. Náročnost skladeb nebyla žádným způsobem omezena, počítalo se s tím, že je organizátoři zařadí do jednotlivých kategorií teprve po prostudování dodaných materiálů. V případě skladby BurrowingOwl (lesní roh) bylo zařazení skladby do II. kategorie podle autora nepřiměřené. Účastníci skladbu nezvládali technicky a jen povšechně se orientovali v poměrně složitých hudebních strukturách. Nejlépe se předložené kompozice osvědčily v oboru trubka a tuba. V případě trombonu se ukázala jako poněkud problematická podmínka hry z paměti, což řada – jinak dobře disponovaných hráčů – vůbec nezvládla. Názvy skladeb mají jedinou funkci: stmelují jednotlivé kompozice pro různé nástroje do jakéhosi cyklu, který vznikl

---

28. Ing. Bc. Karol Frydrych. *K profilu hudebního skladatele a dirigenta Evžena Zámečnicka* [document Word]. Brno, 2010, s. 57 [cit. 2017-05-28]. Magisterská práce. Masarykova Univerzita - Ústav hudební vědy Filozofické fakulty. Vedoucí práce Prof. PhDr. et MgA. Miloš Štědroň, CSc.

pro jeden společný účel. Nelze mluvit o inspiraci vzhledem nebo charakterem jednotlivých opeřenců. Názvy v anglickém jazyce byly zvoleny z důvodu mezinárodního charakteru soutěže".²⁹

O AUTOROVĚ:

Petr Hala se narodil 30. 1. 1965 v Brně. Hru na klavír studoval nejprve na brněnské konzervatoři u Ludmily Svobodové-Lachmanové (1981 – 85) a následně na JAMU u Jaroslava Smýkala (1985 – 89). Od roku 1989 působí na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, kde v roce 1998 dokončil doktorské studium v oboru kompozice a teorie kompozice. V roce 1999 mu byl udělen titul docent. Od roku 1993 je členem souboru Arsincognita, se kterým se věnuje interpretaci soudobé hudby. Jako sólový klavírista měl Hala množství recitálů u nás i v zahraničí. Jeho kompoziční styl je ovlivněn především modálními technikami a neobarokem.³⁰

1.21 HÁLA Jan

Mozajka pro tubu a klavír (cca 1975)

- Vydalo Editio Supraphon Praha 1982, vrámci Školy hry na tubu F a B od Václava Hozy.

4 kusy pro tubu sólo (cca 1975)

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

SLOVO AUTORA:

„Obě skladby vznikly v době mých studií na Pražské konzervatoři. V letech 1971 – 76 jsem studoval hru na tubu u prof. Hozy. Zároveň jsem studoval také

---

29. Citováno na základě emailové korespondence s Petrem Halou ze dne 26. 5. 2017.

30. *Český hudební slovník osob a institucí: Hala, Petr* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Jana Sobotková.

Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1002123

skladbu u prof. Felda. O tyto dvě skladby mne požádal prof. Hoza pro svoji připravovanou školu hry na tubu. Dobu vzniku si již přesně nepamatuji, bylo to někdy ke konci mého studia na konzervatoři. Premiérově ty skladby pravděpodobně zazněly na interních večírcích konzervatoře. Bohužel konkrétně si to už nepamatuji, protože to je přeci jen dost dlouho (40 let)".³¹

O autorovi:

Jan Hála se narodil 10. 8. 1956 v Praze. V letech 1971 – 76 studoval na PK u Jindřicha Felda (skladba a Václava Hozy (hra na tubu). Ve studiu skladby pokračoval dále na AMU u profesora Josefa Ceremugy (absolvoval 1983). V letech 1984 – 97 působil ve funkci hudebního režiséra v Československém/Českém rozhlasu Praha. Od roku 2002 vyučuje aranžování na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze, kde současně vede studentský Big band.³²

1.22 HÁLEK Václav

Večerní moře pro dvě tuby a tympány (cca 2008)

O AUTOROVÍ:

Václav Hálek se narodil 17. 3. 1937 v Praze a zemřel 10. 9. 2014 v Brandýse nad Labem. Hru na klavír a skladbu studoval na PK a později i na AMU. Václav Hálek vstoupil do povědomí hudební veřejnosti zejména svými skladbami inspirovanými různými druhy hub. Sám byl také členem České mykologické společnosti.³³

---

³¹. Citováno na základě emailové korespondence s Janem Hálou ze dne 9. 5. 2017 a dopraveno na základě telefonátu ze dne 10. 5. 2017.

³². *Český hudební slovník osob a institucí: Hála, Jan* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Lucie Šalomounová. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1001901

³³. Příspěvatelé Wikipedie. Václav Hálek. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_H%C3%A1lek

1.23 HOZA Václav

Sousedská pro tubu a klavír

- Vydalo Editio Supraphon Praha 1982, vrámci Školy hry na tubu F a B od Václava Hozy.

O AUTOROVÍ:

Václav Hoza se narodil 1. 11. 1929 v Praze a zemřel 16. 4. 2015 v Ostrově nad Ohří. Hru na tubu studoval v letech 1949 – 54 na PK ve třídě Antonína Pletánka, tubisty České filharmonie. Ihned po návratu ze základní vojenské služby, kterou absolvoval v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého, se stal členem orchestru České filharmonie, ve kterém hrál v období let 1956 – 93. Vedle toho byl členem souborů: Pražští žesťoví sólisté, Harmonie Českých filharmoniků, Dechovka ve fraku, nebo Camerata Nova (soubor zabývající se renesanční a gotickou hudbou). Jako pedagog působil na PK (1962 – 99) a na AMU (1998 –).³⁴

1.24 HRBÁČEK Alois

Baletní suite C dur – pro tubu sólo

O AUTOROVÍ:

Alois Hrbáček se narodil v roce 1947.

1.25 HRDINA Emanuel

Slow-Fox-Medium (pro tubu a klavír)

---

34. *Český hudební slovník osob a institucí: Hoza, Václav* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2008 [cit. 2017-05-20]. Jana Spáčilová. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1000847
Přispěvatelé Wikipedie. Václav Hoza. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-21]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_Hoza

Wals (pro tubu a klavír)

Western styl (pro tubu a klavír)

- Všechny tři skladby vydalo Editio Supraphon Praha 1982, vrámci Školy hry na tubu F a B od Václava Hozy.

O AUTOROVÍ:

Emanuel Hrdina se narodil v roce 1939 v Praze a zemřel na přelomu jara a léta 2016. Již od šesti let se učil hře na klavír u Františka Kubelíka a od roku 1950 u Vratislava Beránka na Hudební škole Jana Zacha. Od roku 1950 začal na Vyšší odborné škole v Praze také se studiem hry na lesní roh, vyučoval ho Oldřich Seliger. Tato škola byla v roce 1957 sloučena s PK. Po návratu ze základní vojenské služby splnil Emanuel Hrdina konkurz na místo hornisty do České filharmonie, kde působil až do roku 2000. Během aktivní kariéry spolupracoval se soubory: Pražský estrádní soubor, Orchester Divadla D34, Komorní harmonie (vedená Liborem Peškem), Harmonie Českých filharmoniků, Collegium Musicum Pragense, Orchester Karla Vlacha, Orchester Václava Hybše atd.³⁵

1.26 HUDEC JIŘÍ

Polka pro tubu a orchestr/klavír (1953)

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

O AUTOROVÍ:

Jiří Hudec se narodil 31. 8. 1923 v Brně a zemřel 28. 7. 1996 tamtéž. Na brněnské konzervatoři studoval u Viléma Petrželky hru na varhany a skladbu. Při tom docházel ještě k Ludvíku Kunderovi na soukromé hodiny klavíru. Po absolvování konzervatoře pokračoval dále na JAMU, kde studoval dirigování u Františka Stupky a Františka Jílka. Jako dirigent působil u rozhlasových orchestrů

---

35. Bulletin, SENIOR PRIX 2013. *Www.nadace-zivot-umelce.cz* [online]. [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: http://www.nadace-zivot-umelce.cz/wp-content/uploads/2014/02/Bulletin_Senior_Prix_oceneni_2013.pdf

BERO, Studio Brno, či Opus. Od roku 1972 spolupracoval s Ústřední hudbou federálního ministerstva vnitra. Jako skladatel se prosadil zejména v oblasti populární hudby, ve které ovšem využíval zvuku velkého orchestru.³⁶

1.27 HUSA Karel

Tubafest, Celebration fanfare – tubový quartet

- Věnováno tubistovi Harvey Phillipsovi.
- Vydala nakladatelství Hal Leonard a Schirmer.

O AUTOROVI:

Karel Husa se narodil 7. 8. 1921 v Praze a zemřel 14. 12. 2016 v USA. Na PK a poté i na AMU studoval obory skladba a dirigování. Ve studiu dirigování pokračoval dále ještě v Paříži. Od roku 1954 působil jako vysokoškolský pedagog v USA, kde získal v roce 1959 americké občanství. V roce 1968 napsal jako reakci na okupaci Československa skladbu s názvem Hudba pro Prahu 1968, která u nás byla z pochopitelných důvodů provedena až v únoru 1990. Za svůj Smyčcový kvartet č. 3 obdržel v roce 1969 prestižní Pulitzerovu cenu za hudbu.³⁷

1.28 IGLO Milan

2 instruktivní miniatury pro tubu a klavír (1981)

O AUTOROVI:

Milan Iglo se narodil 19. 2. 1933 v Jičíně. Skladbu studoval nejprve na PK u Emila Hlobila (1955 – 58) a poté na AMU u Pavla Bořkovce (1958 – 62). Pedagogicky působil v LŠU v Českých Budějovicích, na Lidové konzervatoři

---

36. *Český hudební slovník osob a institucí: Hudec, Jiří* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Radek Žitný. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=2104

37. Příspěvatelé Wikipedie. Karel Husa. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2017-06-17]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Husa

v Hradci Králové a ZUŠ ve Dvoře Králové. V letech 1972 – 90 působil ve Východočeském divadle v Pardubicích. Je autorem velkého množství instruktivních skladbiček.³⁸

1.29 JELÍNEK Stanislav

Koncertino semplice pro tubu a malý orchestr (1975)

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

Elegie a Rondo pro tubu a klavír (1976)

Koncertní hudba pro tubu a klavír (1977)

Sonáta pro tubu a klavír (1982)

- Premiéra: 1985, USA – Oregon.
- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

Koncert pro tubu a klavír (1989)

- Psáno na podnět tubisty Jaroslava Peterského.
- V roce 1996 instrumentováno jako Koncert pro tubu a dechový orchestr.
- Premiéra: 1997, Praha, Luděk Hrabec (tuba).

Laudiotubae pro tubu a klavír/orchester (1992)

- Napsáno na podnět tubisty Jaroslava Peterského.
- Premiéra: Jan Jaroš
- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

Čtyři listy ze skicářů - pro tubu sólo (1992)

---

38. *Český hudební slovník osob a institucí: Iglo, Milan* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Jan Hanák. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=5651

- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

Koncertní rondo pro tubu a dechový orchestr

Sonatina pro tubu a klavír (2001)

- Zatím neprovedeno

SLOVO AUTORA:

Elegie a rondo pro tubu a klavír - „Skladba je určena žákům třetího ročníku tubové hry na konzervatoři. Je to kompozičně prostá skladba, hlavní důraz je kladen na sólového hráče. Její využití se pohybuje v rámci studijního repertoáru a neaspiruje k veřejnému provozování, kde je však možné ji také uvést“.

Sonáta pro tubu a klavír - „Je to rozsáhlejší třívětá skladba využívající typické tubové postupy. Vznikla na přehlídce Okt Tuba fest v americkém Oregonu, kde měla svou premiéru. Využívá všech možností tubové hry běžných v klasickém tubovém projevu“.

Koncert pro tubu a klavír - „Je to rozsáhlá třívětá skladba, formálně přehledná. Vznikla na popud kolegy Jaroslava Peterského a její premiéru uvedl tubista Luděk Hrabec“.

Laudatio tubae pro tubu a klavír/orchester (Chvála tuby) - „Jednovětá skladba (introdukce a variační rondo) vznikla z podnětu kolegy Peterského, který chtěl skladbu, která by byla poctou tuby. V orchestrální verzi ji provedl tubista Jan Jaroš. Skladba je tradičně volena. Její hymnický charakter se střídá s bravurními pasážemi“.

Čtyři listy ze skicářů - „Skladba pro sólovou tubu, která přináší čtyři kompozičně rozličné části, které jsou vzájemně kontrastní, jednak co do způsobu kompoziční techniky, např. quasi barokní věta první, tak i do způsobu zápisu např. aproximativní rotace ve větě závěrečné“.

Koncertní rondo pro tubu a dechový orchestr - „Užitková skladba určená pro promenádní koncerty na Pražském hradu. Svým charakterem a slohem se odlišuje od ostatních tubových skladeb, ale pro svůj živý pulz je dosti oblíbená“.

Sonatina pro tubu a klavír - „*Sonatina je označující termín spíše pro rozsah skladby, nikoliv však pro její obsah, který přináší poněkud drsnější souzvučkovost a přesnou souhru v polyharmonickém pásmu v první větě. Skladba jediná z uvedených kompozic nebyla dosud veřejně prováděna*“.³⁹

O AUTOROVÍ:

Stanislav Jelínek se narodil 25. 3. 1945 v Praze. Na PK studoval obor skladba a hra na varhany, u Jana Zdeňka Bartoše, absolvoval v roce 1965. Ve studiu skladby a hudební teorie dále pokračoval u Jiřího Pauera na AMU, kterou dokončil v roce 1970. Na AMU se ještě jednou vrátil v letech 1983 – 85, aby zde absolvoval postgraduální studium v oboru teorie hudby dvacátého století. Jako pedagog působil Stanislav Jelínek na Vojenské konzervatoři v Roudnici nad Labem (1965 – 93) a na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze (1993 – 2003).⁴⁰

1.30 JIRÁSEK Jan

Viribusunitis – pro varhany a tubu (2003)

- Psáno na objednávku festivalu Voor de Wind v Amsterdamu.
- Premiéra: 8. 9. 2003, Amsterdam – chrám Westerkerck, TjeerdOostendorp (tuba).
- Vydalo hudební nakladatelství Českého rozhlasu 2006.

SLOVO AUTORA:

„Pokud vím, je to skutečně první kompozice, která spojuje tyto dva nástroje. Název skladby se dá přeložit „Spojenými silami“. Tento výraz může být chápán ve smyslu spolupráce obou těchto nástrojů, ale má také svůj

---

39. Citováno na základě písemného dokumentu, který mi Stanislav Jelínek předal dne 13. 6. 2017 v Kolovrátech u Prahy.

40. *Stanislav Jelínek* [online]. [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: <http://www.eu.cz/stanislav-jelinek/>

mimohudební základ. V tomto smyslu může pracovat fantasie posluchače bez hranic".⁴¹

O AUTOROVÍ:

Jan Jirásek se narodil 9. 1. 1955 v Rychnově nad Kněžnou. Skladbu studoval nejprve soukromě u Miroslava Raichla (1976 – 81) a následně i na JAMU u Roberta Zouhara a Rudolfa Růžičky (1981 – 85). V letech 1980 – 83 vyučoval na LŠU v Náchodě. Později působil také jako redaktor a režisér ve studiu vážné hudby Československého rozhlasu v Hradci Králové (1985 – 87), nebo jako producent a redaktor hlavní redakce hudebního vysílání Československého rozhlasu v Praze (1987 – 89). V dalším roce byl producentem Experimentálního studia Českého rozhlasu V Praze. Jan Jirásek se podílel také na prezentaci Československa během výstavy EXPO, která se konala v roce 1992 v Seville.⁴²

1.31 JUCHELKA Miroslav

Divertimento pro tubu a klavír

- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

O AUTOROVÍ:

Miroslav Juchelka se narodil 29. 3. 1922 ve Velké Polomii zemřel 10. 7. 2001. Na PK studoval skladbu u Jaroslava Řídkého a Emila Hlobila a hru na varhany u Bedřicha Antonína Wiedermanna. Po dokončení konzervatoře v roce 1943 absolvoval ještě čtyřleté studium klavíru u Albína Šímy na Mistrovské škole. Jeho profesní kariéra je úzce spjatá s Československým rozhlasem. Nejprve působil jako ředitel v Československém rozhlasu Ostrava (1946 – 53), později

---

41. Jan Jirásek. *Viribus unitis*. Praha: hudební nakladatelství Českého rozhlasu, 2006

42. *Český hudební slovník osob a institucí: Jirásek, Jan* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Mojmír Sobotka. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=2770

v letech 1953 – 78 jako ředitel a lektor v Československém rozhlasu Praha. Během působení v Ostravě se uplatnil také jako klavírista ve Slezském triu, což byl první profesionální soubor takového typu v Ostravě. Se svými přáteli založil soubor „Nový tanec“, pro který napsal množství skladeb v žánru vyššího populáru.⁴³

1.32 JUŘINA Vítězslav

Valčík pro tubu a klavír/dechový orchestr

O AUTOROVÍ:

Vítězslav Juřina se narodil 23. 12. 1889 v Ostravě a zemřel 26. 7. 1985 tamtéž. Po celý život působil jako pedagog, hudební skladatel, sbormistr a dirigent na Ostravsku. V ostravě byl ředitelem zpočátku vlastní, později státní hudební školy.⁴⁴

1.33 KALACH Josef

Medvěd na ledě – intermezzo pro tubu a klavír

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

O AUTOROVÍ:

Josef Kalach se narodil 18. 5. 1901 v Lukohořanech a zemřel 1967. Hudební vzdělání získal především od svého otce, který byl vesnickým hudebníkem a od dalších místních muzikantů. Vojenskou službu prožil Josef Kalach u vojenských hudeb v Körmendu (Maďarsko) a posléze v Mostě. Po odchodu do civilu řídil Orchestr železničářů a úředníků ČSD v Mostě. V letech

---

43. Juchelka Miroslav 1922 - 2001. *Www.rozhlas.cz* [online]. [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/nakladatelstvi/autori/_zprava/juchelka-miroslav-1922-2001--166182

44. VKOL - *kalendariium regionálních osobností REGO - 23. prosinec* [online]. [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: <http://aleph.vkol.cz/regio/rg1223.htm>

1943 – 59 působil jako violista ve Filmovém symfonickém orchestru v Praze. V tvorbě Josefa Kalacha převládají pochody a skladby taneční.⁴⁵

1.34 KAMENÍK Bohumír

Polčík pro tubu (polka/valčík)

- Psáno pro dechovou kapelu Túfaranka.

Počkaj drahý (polka pro tubu)

O AUTOROVÍ:

Bohumír Kameník se narodil roku 1954 v Pávově u Jihlavy. Hru na trubku studoval nejprve na brněnské konzervatoři ve třídě Bedřicha Dvořáčka (1970 – 77) a následně na JAMU u Milana Jirmáře (1977 – 81). Základní vojenskou službu absolvoval ve Vojenském uměleckém súboru Bratislava, kde působil jako první trumpetista. Bohumír Kameník se zabývá především dechovou hudbou, spolupracoval mj. s dechovými kapelami Mistříňanka, Moravanka, Túfaranka, Dubňanka. V roce 1990 založil vlastní dechový orchestr Kameníkovi muzikanti. Od roku 2006 působí také jako pedagog na základních uměleckých školách v Brně.⁴⁶

1.35 KLUSÁK Jan

Sonatina pro tubu a malý orchestr (1996)

- Věnováno tubistovi Pavlu Trnkovi.

---

45. Příspěvatelé Wikipedie, *Josef Kalach* [online], Wikipedie: Otevřená encyklopedie, c2016, Datum poslední revize 7. 05. 2016, 07:54 UTC, [citováno 26. 03. 2017] <https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Josef_Kalach&oldid=13634340>

46. Bohumír Kameník: Když křídlovka zpívá. *Www.bohumirkamenik.cz* [online]. 2011 [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: <http://www.bohumirkamenik.cz/>

O AUTOROVÍ:

Jan Klusák se narodil 18. 4. 1934 v Praze. Po absolvování gymnázia nastoupil v roce 1953 ke studiu hudební kompozice na Hudební fakultě AMU, kde byl jeho profesorem Jaroslav Řídký. Studium na AMU dokončil v roce 1957. Klusákův hudební jazyk se vyvinul především z neoklasicismu, který dále vlastní cestou rozvíjel. Jeho hudba tak byla v přímém rozporu s ideami socialistického realismu, což se také patřičně projevovalo v dobových kritikách. Na přelomu padesátých a šedesátých let zahájil spolupráci s Komorní harmonií vedenou dirigentem Liborem Peškem. V tomto období nastává také významný přelom v jeho hudebním vyjadřování. Přiklání se k poetice Druhé vídeňské školy, serialismu a racionálním kompozičním technikám. Díky tomu se však dostal do ještě větší nemilosti ze strany režimu. V sedmdesátých letech tak byla jeho tvorba hrána pouze sporadicky. Naplno se do hudebního dění vrátil až po revoluci v roce 1989. Působil mj. jako člen výboru Českého hudebního fondu, Pražského jara, v radě Národního divadla, nebo v Umělecké radě AMU.⁴⁷

1.36 KOHOUT Jaroslav

Polka pro tubu a dechový orchestr

O AUTOROVÍ:

Jaroslav Kohout se narodil 16. 9. 1935 v Kvášňovicích (okres Klatovy). Od dětství se věnoval hře na housle a klarinet. V letech 1950 – 55 studoval na vyšší hudební škole v Kroměříži, obory klarinet a skladba, skladbu u Oldřicha Palkovského. Hru na klarinet studoval také v Praze na AMU (byl tam ale pouze jeden rok). Věnoval se také pedagogickým aktivitám, byl mj. ředitelem LŠU v Holýšově. Jeho skladatelský styl byl v počátcích ovlivněn zejména chodskou

---

47. *Český hudební slovník osob a institucí: Klusák, Jan* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Ivan Poledňák. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=631

lidovou písni. Napsal množství skladeb tanečních, instruktivních a skladeb pro velké dechové orchestry.⁴⁸

1.37 KUBEŠ Ladislav st.

Starý známý(polka pro tubu)

- Ve verzi s doprovodem klavíru vydalo Editio Supraphon Praha 1982, jako součást Školy hry na tubu F a B od Václava Hozy. Ve verzi pro dechovku vydalo Kubešovo hudební vydavatelství Praha 1995.

Polka pro Karla (koncertní polka pro tubu)

- Psáno pro tubistu Karla Malimánka.

O AUTOROVÍ:

Ladislav Kubeš st. se narodil 23. 2. 1924 v Borkovicích a zemřel 28. 8. 1998 v Žiřově. Jeho otec Matěj Kubeš byl venkovský hudebník, který vedl vlastní dechovou kapelu, ve které hrál jak Ladislav, tak jeho dva bratři a strýcové (Ladislav byl z dvojčat). Ladislav Kubeš byl jako hudebník velmi všestranný, od mládí hrál na křídlovku, trubku, lesní roh, tubu a pozoun, který nakonec vystudoval i na PK. Vojenskou službu absolvoval ve vojenské kapele v Jindřichově Hradci. Během okupace za druhé světové války pracoval v Německu jako varietní hudebník. Po návratu do Čech hrál např. v lázeňském orchestru v Mariánských Lázních nebo v divadelním orchestru v Českých Budějovicích. V roce 1952 převzal vedení otcovy Blaťácké dechovky, kterou později přejmenoval na Veselku. Od roku 1995 se na jeho počest koná Mezinárodní festival dechových hudeb Kubešova Soběslav.⁴⁹

---

48. *Čeští skladatelé současnosti*. Praha: Panton, 1985. s. 138, Zpracoval kolektiv autorů.

49. Příspěvatelé Wikipedie. Ladislav Kubeš starší. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Ladislav_Kube%C5%A1_star%C5%A1%C3%AD.

1.38 KUBIČKA Miroslav

Pastorále a Prskavka pro tubu a smyčce/klavír (2009 – 2011)⁵⁰

- Věnováno tubistovi Janu Adamcovi.
- Premiéra:
  1. verze s klavírem: 14. 6. 2014, Praha – sál Konzervatoře Jana Deyla a střední školy pro zrakově postižené, Jan Adamec (tuba), Zuzana Ambrošová (klavír). Jednalo se o maturitní koncert Jana Adamce.
  2. verze se smyčcovým komorním orchestrem: 3. 11. 2014, Praha – sál Martinů na HAMU, Jan Adamec (tuba), Pavel Hůla (dirigent), komorní orchestr Praga Camerata. Jednalo se o koncert vrámci festivalu Dny soudobé hudby.
- Skladba existuje zatím pouze v rukopisu, tiskem byly vydány jen orchestrální party, a to na vlastní náklad autora.

SLOVO AUTORA:

„Pastorále pro tubu a smyčce by svým charakterem mělo připomenout pastorální skladby Bohuslava Martinů. Podmětem k napsání této skladby mi byl hudební kryptogram příjmení Adamec – a d a (m) e c. Téma vytvořené z těchto tónů zazní hned při prvním nástupu tuby a pracuje se s ním i v dalším průběhu. Charakterově se jedná o skladbu velmi klidného rázu, která plyne v pomalém šestiosminovém taktu. Po většinu času se pohybuje spíše v nižší dynamice a až na malou kadenci v závěru věty se v ní neobjevují žádné technické pasáže. V Pastorále je použit neobvyklý druh doprovodu klavíru, respektive smyčců, ve kterém se velmi často objevují postupy v paralelních sekundách. Tyto sekundy plynou v osminových hodnotách a vytváří jakési barevné pozadí skladby.

Pokud si dobře pamatuji, tak k napsání Prskavky, která tvoří druhou větu k Pastorále, mne vyprovokoval Jan Adamec, který za mnou po premiéře Pastorále čas od času chodil s tím, že se blíží jeho maturitní koncert a že by si Pastorále zasloužilo nějakou svižnější tečku. Je zajímavé, že název Prskavka vznikl o dost dříve, než skladba samotná. V létě 2010 jsme podnikli pěší výlet po Šumavě, během kterého přišla řeč i na téma pokračování Pastorále. A právě

---

50. Tento dvoudílný minicyklus se rodil postupně, nejprve Miroslav Kubička napsal v roce 2009 samostatné Pastorále, ke kterému v roce 2011 dopsal ještě druhou větu, tedy Prskavku. .

*tehdy jsme se shodli, že by to vlastně měla být jen taková „prskavka“ na závěr. A tak jsem napsal Prskavku pro tubu a smyčce. Oproti Pastorále se jedná o kontrastní skladbu, která plyne ve velmi živém tempu a charakteristické pro ni je zejména použití staccatovaných krátkých hodnot v partu tuby a šestnáctinových běhů v partu klavíru/smyčců. V tomto doprovodu se hojně uplatňují chromatické postupy, které jsou ovšem čas od času nabourávány jinými intervaly. Na závěr této skladby jsem improvizovaně předepsal zapálení vánoční prskavky přímo na jevišti bezprostředně po doznění skladby, ale ad libitum“.*⁵¹

O AUTOROVÍ:

Miroslav Kubička se narodil 25. 9. 1951 v Písku. Od deseti let se učil hře na klavír na LŠU v Písku a již během studia na Střední všeobecně vzdělávací škole v Písku (1967 – 70) dojížděl do Prahy na soukromé hodiny hudební teorie a skladby k Zdeňku Hůlovi. Po absolvování střední školy odešel do Prahy, kde na Hudební fakultě AMU vystudoval pod vedením profesora Jiřího Pauera skladbu (1970 – 75) a poté absolvoval ještě postgraduální studium hudební teorie u Karla Risingera (na téže škole, 1977 – 79). Během základní vojenské služby v letech 1975 – 77 působil jako korepetitor v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého. Od roku 1977 dodnes působí jako pedagog hudební teorie a skladby na Konzervatoři Jana Deyla a střední škole pro zrakově postižené v Praze. V letech 1994 – 2001 byl také pedagogem na Gymnáziu Jana Nerudy s hudebním zaměřením, v Praze. Miroslav Kubička je členem sdružení Harmonia a také Svazu českých skladatelů a koncertních umělců.⁵²

1.39 KUBÍN Rudolf

Concertino pro tubu – ve verzích: tuba sólo, tuba a klavír, tuba a dechová harmonie

---

51. Citováno na základě rozhovoru s Miroslavem Kubičkou ze dne 20. 6. 2017, který se odehrál na Konzervatoři Jana Deyla v Praze.

52. *Český hudební slovník osob a institucí: Kubička, Miroslav* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Ondřej Pivoda. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=6438

- Premiéra: Antonín Hurník (bývalý tubista Janáčkovy filharmonie Ostrava).
- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

O AUTOROVÍ:

Rudolf Kubín se narodil 10. 1. 1909 v Ostravě a zemřel 11. 1. 1973 tamtéž. První hudební znalosti získal zejména od svého otce, který byl lidovým muzikantem. V roce 1924 byl přijat do violoncellové třídy Julia Junka na PK. V Praze se seznamoval také s novými hudebními proudy, v letech 1925 – 27 navštěvoval kompoziční kurzy čtvrttónové hudby u Aloise Háby. Kubínovy čtvrttónové kompozice měly úspěch a hrály se ve významných centrech západní Evropy. V roce 1927 ho finanční okolnosti donutily odejít z konzervatoře a začít si vydělávat. Nejprve se živil hraním po kavárnách a v roce 1929 přijal místo violoncellisty v Pražském rozhlasovém orchestru. V letech 1933 – 35 působil jako hudební režisér v Brněnském rozhlasu. Poté se již definitivně vrátil na Ostravsko, kde v roce 1953 stál při zrodu Vyšší hudebně pedagogické školy, jejímž byl i prvním ředitelem, a z níž se v roce 1959 stala ostravská konzervatoř. V roce 1954 stál také u zrodu Ostravského symfonického orchestru, ze kterého později vznikla Janáčkova filharmonie Ostrava.⁵³

1.40 KUKAL Ondřej

Pražské Tubopiccolum – dvojkoncert pro sólovou pikolu, tubu, smyčce a bicí op. 40

- Premiéra: 23. 11. 2016, Praha – sál Martinů na HAMU, Luděk Hrabec (tuba), Dana Hegerová (pikola), Markéta Mazourová (bicí), Ondřej Kukal (dirigent), orchestr Archioni Plus. Jednalo se o koncert vrámci festivalu Dny soudobé hudby.

---

53. *Český hudební slovník osob a institucí: Kubín, Rudolf* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Karel Steinmetz. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1787

SLOVO AUTORA:

*„Po Cornissimu chtěli Trombonnis a Trompetianna přírůstek další, Tubopiccolarium. Poslání smyččáře? Ne přímo trápit, ale radostně úkolovat dechaře“.*⁵⁴

O AUTOROVÍ:

Ondřej Kukal se narodil 14. 8. 1964 v Praze. Hru na housle studoval nejprve na PK (1979 – 85) a následně i na AMU u Josefa Vlacha (1985 – 90). Kromě houslí studoval na AMU ještě skladbu u Jindřicha Felda a dirigování u Vladimíra Válka. V roce 1999 získal stipendium bavorské vlády na roční stáž v Bambergu. Jako houslista se uplatnil mj. v Novém Vlachově kvartetu, kde hrál v letech 1985 – 95 druhé housle, nebo v Pražském komorním orchestru, kde od roku 1996 zastával post koncertního mistra. S taktovkou v ruce se postavil téměř před všechny významné tuzemské orchestry včetně České filharmonie.⁵⁵

1.41 KVĚCH Otomar

Adagio a allegro pro tubu a klavír (1980)

- Podnět k napsání této skladby dal tubista Pavel Trnka.
- Premiéra: počátek osmdesátých let, Praha – Palác kultury na Pankráci, Pavel trnka (tuba)
- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

Concerto Idillico pro tubu a komorní orchestr/klavír (2016)

- Věnováno tubistovi Janu Adamcovi.

---

54. Citováno z programu ke koncertu, který se konal 23. 11. 2016 v sále Martinů na HAMU v Praze.

55 . *Český hudební slovník osob a institucí: Kukal, Ondřej* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Jana Spáčilová. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1000942

- Premiéra: 3. 12. 2016, Praha – Španělský sál Pražského hradu, Jan Adamec (tuba), Ondřej Vrabec (dirigent), orchestr Czech Virtuosi. Jednalo se o slavnostní koncert SONS ČR.
- Skladbu vydalo hudební nakladatelství Českého rozhlasu, Praha 2017.

SLOVO AUTORA:

Adagio a allegro pro tubu a klavír: *„Na konci 70. a počátku 80. let 20. století vypisoval Český hudební fond takzvané tvůrčí objednávky na skladby pro nástroje, které neměly velikou zásobu literatury. Byly to převážně dechové nástroje a mezi nimi byla také tuba. Tubové objednávky inicioval a jaksi zaštiťoval Pavel Trnka, který byl velký propagátor hry na sólovou tubu. Napsal jsem takové dvouvěti - jeho nevýhodou - jak se mi to dnes jeví po letech - je, že jsem skladbu psal v době, kdy jsem zkoušel zapojit do svého stylu mnohé prvky z takzvané Musica nova a to zrovna ne vždy souznělo s potřebou napsat pro daný nástroj "praktický" kus".⁵⁶*

Concerto Idillico: *„Na jaře 2016 mne požádal milý student hry na tubu na pražské AMU Jan Adamec o napsání koncertu pro konkrétní koncertní příležitost. Dlouho jsem nevěděl kudy do toho, jen jsem věděl, že chci napsat skladbu, která by měla naději najít širší uplatnění. Nakonec tedy vznikl tento třívětý útvar Concerto Idillico pro tubu a orchestr".⁵⁷*

O AUTOROVÍ:

Otomar Kvěch se narodil 25. 5. 1950 v Praze. V letech 1965 – 69 studoval na PK obory hra na varhany – u Josefa Kubáně a skladba – u Miroslava Raichla, Františka Kovaříčka a Jana Zdeňka Bartoše. Ve studiu skladby dále pokračoval na hudební fakultě AMU u profesorů Jiřího Pauera a Emila Hlobila (1969 – 73). Na AMU se vrátil jako student ještě v letech 1987 – 90, kdy absolvoval

---

56. Citováno na základě emailové korespondence s Otomarem Kvěchem ze dne 15. 6. 2017.

57. Otomar Kvěch. *Concerto Idillico: pro tubu a orchestr*. Praha: hudební nakladatelství Českého rozhlasu, 2017

postgraduální studium. V osmdesátých letech působil jako tajemník Svazu československých skladatelů. Kvěchova profesní kariéra je také úzce spjatá s Československým/Českým rozhlasem, kde zastával několik významných funkcí. Jako pedagog působí od roku 1990 na PK a od roku 2001 také na AMU, kde vyučuje teoretické předměty. V červnu 2014 získal titul docent.⁵⁸

1.42 LABURDA Jiří

Sonáta pro tubu a klavír, LabWV 99⁵⁹ (1983)

- Premiéra: 23. 4. 1988, Uničov, J. Dichtl (tuba).
- Vydalo nakladatelství GérardBillaudot, Paris / France 1987, Editionsnummer: G. 4260 B.
- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

SLOVO AUTORA:

„Když jsem začal spolupracovat s francouzským nakladatelstvím GérardBillaudot, Paris, bylo mi navrženo, zda bych pro ně neměl skladby zcela určitého obsazení. Já jsem si z nich vybral sólovou tubu, poněvadž mne v té době oslovil jeden náš dosti průbojný tubista (později jsem jej potkával na Konzervatoři). Tubista vypadal velmi čínorodě a tak jsem pro něho složil sonátu. Ovšem mladí, ctižádostiví muzikanti zpravidla všechno slíbí, ale velice často: "skutek utek". Proto jsem také upustil od toho, abych nechal dedikaci otisknout ve vydání. Onoho tubistu z pochopitelných důvodů nejmenuji.

O vydání skladby jsem jednal s prof. Fernandem Lelongem, který příslušnou ediční řadu v nakladatelství redigoval - osobně jsem se s ním seznámil zde v Praze, kde s Orchestrem de Paris vystupoval na jejich koncertě na Pražském jaru - velice milý člověk! Premiéru zcela nečekaně uskutečnil jiný, nadějný tubista - J. Dichtl, žák ZUŠ v

---

58. Český hudební slovník osob a institucí: Kvěch, Otomar [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Petar Zapletal. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=6745

59. "LabWV - LaburdaWerkeVerzeichnis" (Seznam Laburdových děl):

Uničově. Tehdejší ředitel ZUŠ Slimáček mi tehdy psal, že má nadaného žáka-tubistu a zda bych pro něj něco neměl. Já měl jen tuto dosti rozlehlou sonátu, ale on ji nastudoval a vyhrál s ní v celostátní soutěži základních hudebních škol, což mne velmi potěšilo".⁶⁰

O AUTOROVI:

Jiří Laburda se narodil 3. 4. 1931 v Soběslavi. V oblasti hudební kompozice se vzdělával prostřednictvím soukromých hodin u Karla Háby a Zdeňka Hůly. Na hodiny hudební teorie docházel zase k Eduardu Herzogovi. V letech 1952 – 55 studoval na Pedagogické fakultě UK v Praze a poté ještě na Vysoké škole pedagogické (1956 – 60). Titul doktora filozofie obhájil v roce 1970. Během své učitelské kariéry působil na pedagogických školách v Jablonci nad Nisou a Chebu, dále působil jako odborný asistent na katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty UK, vyučoval také hudebně teoretické předměty na PK. Za své kompozice obdržel množství zahraničních ocenění.⁶¹

1.43 LAŠTŮVKA Josef

Koncertní polka pro tubu

Polka pro tubu

O AUTOROVI:

Josef Laštůvka se narodil v roce 1903 a zemřel 1982.

1.44 MACH Stanislav

Koncertní polka pro tubu a orchestr

---

60. Citováno na základě emailové korespondence s Jiřím Laburdou ze dne 17. 5. 2017.

61. *Český hudební slovník osob a institucí: Laburda, Jiří* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Simona Sedláčková. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=676

O AUTOROVI:

Stanislav Mach se narodil 4. 9. 1906 v Jilemnici a zemřel 24. 12. 1975 v Čáslavi. Studoval na hudební škole v Pardubicích a v roce 1929 vykonal v Praze státní zkoušky z hudby. Od roku 1928 byl majitelem hudební školy v Jilemnici, kde byl rovněž sbormistrem pěveckého spolku Branislav. Od čtyřicátých let působil především v Čáslavi, kde byl ředitelem kúru, učitelem a později také ředitelem hudební školy. Významně se podílel na kulturním dění v Čáslavi. Stanislav Mach je autorem množství instruktivních skladeb, zejména pro housle.⁶²

1.45 MAŇAS František

Veselý basista

Tubo hrej!

- Pro Československý rozhlas Brno natočil tubista Karel Šín s dechovou hudbou Strécovská železná v roce cca 1983.

O AUTOROVI:

František Maňas se narodil 4. 10. 1921 v Sehradcích (nedaleko Zlína) a zemřel 21. 12. 2004 v Brně. V letech 1940 – 43 byl soukromým žákem Oldřicha Palkovského, který jej učil harmonii a hře na klavír. Po druhé světové válce působil jako varhaník v Hevlíně, později přesídlil do Brna, kde pracoval v podniku Chirana. Rok 1971 strávil v Japonsku. Psal především dechovou hudbu.⁶³

---

62. *Český hudební slovník osob a institucí: Mach, Stanislav* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Petr Macek. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=2064

63. *Český hudební slovník osob a institucí: Maňas, František* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Simona Sedláčková. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1002339

1.46 MAŇAS Václav st.

Kocour v botách – pro tubu a dechový orchestr

O AUTOROVI:

Václav Maňas st. se narodil 13. 1. 1914 v Sehradcích (nedaleko Zlína) a zemřel 30. 9. 1997 tamtéž. Působil jako houslista v luhačovickém lázeňském orchestru. Napsal množství dechovkových skladeb.⁶⁴

1.47 MAŠTALÍŘ Jaroslav

Balada pro tubu a orchestr (1958)

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

O AUTOROVI:

Jaroslav Maštaliř se narodil 1. 5. 1906 v Karviné a zemřel 22. 5. 1988 v Praze. Po studiích na gymnáziu v Orlové a na Vysoké škole obchodní v Praze se stal soukromým žákem Karla Boleslava Jiráka, který jej připravil k přijímacím zkouškám na PK, kde byl posléze Maštaliř žákem Vítězslava Nováka a Václava Talicha. Po absolvování konzervatoře získal v letech 1933 – 36 angažmá v České filharmonii, kde byl zaměstnán jako klavírista. Mezi lety 1935 – 60 byl archivářem PK a krátce působil také jako externí pedagog na AMU (1952 – 55). Jaroslav Maštaliř byl velmi uznávaný jako korepetitor. Jeho skladatelský přínos je zejména v oblasti instruktivních skladeb.⁶⁵

---

64. *Český hudební slovník osob a institucí: Maňas, Václav st.* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Simona Sedláčková. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1002341

65. Příspěvatelé Wikipedie. Jaroslav Maštaliř. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Ma%C5%A1tal%C3%AD%C5%99

1.48 MATOUŠ Josef

Polka pro tubu

- Skladba je součástí CD *Slyšíš, jak zvoní!*, které natočila Podlužácká dechová hudba Šohajka.

1.49 NEUMANN Věroslav

Proklamace pro tubu a klavír (1981)

- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

O AUTOROVÍ:

Věroslav Neumann se narodil 27. 5. 1931 v Citolibechu Loun a zemřel 28. 11. 2006 v Praze. Po vystudování gymnázia absolvoval studium skladby na AMU, kde byl jeho profesorem Jaroslav Řídký. Již během studií byl sbormistrem několika pěveckých souborů, např. Vysokoškolského souboru Zdeňka Nejedlého. Až do roku 1969 se aktivně angažoval v tuzemském hudebním dění, pracoval jako zahraniční referent v Československém hudebním fondu, byl také tajemníkem Svazu československých skladatelů. Po normalizaci se jeho skladby nesměly hrát, výjimkou byla jeho tvorba pro děti, která už byla natolik známá a oblíbená, zejména v SSSR, že jí zakázat už nebylo možné. Zadostiučinění se Věroslavu Neumannovi dostalo až po revoluci v roce 1989, kdy byl jmenován ředitelem PK.⁶⁶

1.50 NEVĚČNÝ Jan

Rondo pro tubu

---

66. Příspěvatelé Wikipedie. Věroslav Neumann. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C4%Broslav_Neumann

O AUTOROVÍ:

Jan Nevěčný působil především na Svitavsku. V roce 1967 stál u zrodu pěveckého sdružení Dalibor, jehož byl i prvním sbormistrem. Po roce 1970 byl z politických důvodů nucen stáhnout se z veřejného hudebního dění. Jan Nevěčný zemřel 14. 8. 1990.⁶⁷

1.51 NOVÁK Jiří František

Rondo pro tubu a symfonický orchestr/klavír (196?)

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

Spirály, oscilace, interpunkce, elipsy a hyperboly op. 68 pro tubu, klavír, bicí a magnetofon (1968)

- Tato skladba vznikla na podnět tubisty Pavla Trnky a zazněla na jeho absolventském koncertě na Pražské konzervatoři v roce 1968.
- - „K této skladbě se váže jedna zajímavost. Z magnetofonového pásu byly pouštěny při skladbě zvuky bouře, a aby byly co nejautentičtější, jel si Jiří František Novák natočit bouři na Slovensko do Tater. Při tom však někde upadl a utrpěl komplikovanou zlomeninu ruky, která mu poté bránila po dlouhou dobu ve výkonu jeho profese, tj. korepetitor na Pražské konzervatoři“.⁶⁸

Sonáta pro dva trombony, kontrabasovou tubu a bicí nástroje op. 108 (1970)

Koncertní fantasie pro tubu, xylofon a varhany

O AUTOROVÍ:

Jiří František Novák se narodil 15. 8. 1913 v Litoměřicích a zemřel v roce 1993. V letech 1933 – 38 studoval na PK hru na klavír a následně mistrovskou školu (1939 – 43). Vedle toho absolvoval také studium práv na UK, které

---

67. 1990 - 2005 Svitavy: XIV. Kalendarium dějin města Svitavy. www.svitavy.cz [online]. Svitavy, 2017 [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.svitavy.cz/cs/m-535-1990-2005/>

68 . Volně citováno na základě rozhovoru s tubistou Pavlem Trnkou ze dne 6. 2. 2017.

zakončil v roce 1945. Své hudební vzdělání dokončil na AMU, kde v letech 1947 – 51 studoval skladbu ve třídě profesora Jaroslava Řídkého. V období let 1950 – 73 působil na PK jako pedagog obligátního klavíru a hudebně teoretických předmětů. Velmi záslužnou práci odvedl během období, kdy byl korepetitorem na dechovém oddělení PK, při této příležitosti napsal množství skladeb pro studenty, které doprovázel.⁶⁹

1.52 ODSTRČIL Ladislav

Slon a kolibřík – pro tubu pikolu a symfonický orchestr

- Psáno pro bývalého tubistu Zlínské filharmonie V. Otoupala.

O AUTOROVÍ:

Ladislav Odstrčil se narodil 15. 11. 1920 v Kloboukách u Brna. Byl hudební skladatel, klavírista a kontrabasista Zlínské filharmonie.⁷⁰

1.53 PALKOVSKÝ Oldřich

Sonáta pro tubu a klavír (1978)

O AUTOROVÍ:

Oldřich Palkovský se narodil 24. 2. 1907 v Brušperku (u Frýdku Místku) a zemřel 13. 5. 1983 ve Zlíně. V letech 1925 - 31 studoval na brněnské konzervatoři skladbu u Viléma Petrželky, dirigování u Zdeňka Chalabaly a hru na klavír u Ilony Kurzové a Anny Holubové. Poté nakrátko přesídlil do Prahy, aby mohl v letech 1931 – 33 studovat kompozici v mistrovské třídě Josefa Suka na PK. Od roku 1934 vyučoval na hudební škole ve Zlíně, a současně působil jako

---

69 . *Čeští skladatelé současnosti*. Praha: Panton, 1985.s. 195, Zpracoval kolektiv autorů.

70. Valašské Athény: Slovník osobností východní Moravy. *Www.divadloschod.cz* [online]. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <http://www.divadloschod.cz/val.atheny/?id=osobnosti&what=O>

examinátor státních zkoušek na brněnské konzervatoři. V letech 1950 – 67 vyučoval hudebně teoretické předměty na kroměřížské konzervatoři.⁷¹

1.54 PALKOVSKÝ Pavel

Suita pro tubu a klavír (1979)

- Premiéra: 1980, Brno, Karel Šín (tuba).
- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

O AUTOROVÍ:

Pavel Palkovský se narodil 18. 12. 1939 ve Zlíně. V letech 1955 – 60 studoval hru na varhany u profesora Vladimíra Hawlíka na brněnské konzervatoři, kde se učil ještě hře na hoboj a základům hudební kompozice. Po absolvování konzervatoře se dále vzdělával na JAMU, kde studoval skladbu u Jana Kapra (1960 – 64). Palkovského profesní kariéra byla spjata zejména s pedagogickou činností. Vyučoval na různých středních školách v Brně i mimo něj, např. ve Znojmě. Přibližně v sedmdesátých letech působil také jako korepetitor na dechovém oddělení brněnské konzervatoře.⁷²

1.55 PAUER Jiří

Tubonetta pro tubu a klavír (1976)

- Premiéra: květen 1977, Václav Hoza (tuba).
- Vydalo nakladatelství BIM Editions.

Pochodové scherzino pro tubu a klavír

- Vydalo Editio Supraphon Praha 1982, vrámci Školy hry na tubu F a B od Václava Hozy.

---

71. *Český hudební slovník osob a institucí: Palkovský, Oldřich* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Karel Steinmetz. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=2321

72. *Čeští skladatelé současnosti*. Praha: Panton, 1985.s. 203, Zpracoval kolektiv autorů.

Koncertní polka pro tubu, pikolu a dechový orchestr/klavír

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

4 tuby pro 4 huby – Tubový quartet (1995)

- Napsáno z podnětu tubisty Pavla Trnky.

O AUTOROVÍ:

Jiří Pauer se narodil 22. 2. 1919 v Libušíně u Kladna a zemřel 21. 12. 2007 v Praze. Poměrně dlouhé období studií zahájil v roce 1934 v učitelském ústavu v Praze. Po dokončení této školy působil v letech 1938 – 44 jako učitel na základních školách ve středních Čechách. Během toho docházel na soukromé hodiny skladby a instrumentace k Otakaru Šínovi, respektive Karlu Rudolfovi. Znalosti získané během těchto lekcí dále rozvíjel na PK, kde byl v letech 1943 – 46 žákem Aloise Háby a dále na AMU u Pavla Bořkovce (1946 – 50). Poslední rok války působil Jiří Pauer v rámci tzv. totálního nasazení v hutním podniku Poldi Kladno. Prakticky po celý život se Pauer velmi významně angažoval v tuzemském hudebním dění. Zastával mj. následující posty: vedoucí opery Národního divadla v Praze (1953 – 55 a 1965 – 67), umělecký ředitel České filharmonie (1958 – 80), profesor skladby na AMU (1965 – 90), ředitel Národního divadla v Praze (1979 – 89)... Jiří Pauer byl jedním z předních představitelů oficiálního umění tzv. éry socialismu 50. až 80. let.⁷³

1.56 PAVEL Jan

Laskominy maxipsa Fíka pro dvě tuby a dechový orchestr

---

73. *Český hudební slovník osob a institucí: Pauer, Jiří* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Mojmír Sobotka. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=334

O AUTOROVÍ:

Jan Pavel se narodil 19. 3. 1946 v Doloplazech (u Olomouce). V letech 1960 – 65 studoval na Vyšší hudební škole v Kroměříži hru na pozoun u Františka Macha, základy kompozice u Oldřicha Pavlovského a Miloše Vignatiho a základy dirigování a řízení sboru u Jana Jarolíma. Po většinu života se zabíval především pedagogickou činností, vyučoval na LŠU v Chrudimi, Pardubicích a ZUŠ v Přerově a Olomouci. V letech 1996 – 2001 byl externím pedagogem na katedře muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, kde vyučoval řízení sboru. Vedle těchto aktivit byl také korepetitorem, sbormistrem a dirigentem ve Státním divadle Oldřicha Stibora v Olomouci (od roku 1974) a externím korepetitorem baletního souboru Moravského divadla v Olomouci.⁷⁴

1.57 PIVARČI Pavel

Poslední (1985)

Kovadlina (2000)

Tenis (2002)

SLOVO AUTORA:

„Musím se upřímně přiznat, že tyto skladby původně vznikly pro saxofonový kvartet a po dohodě s Terezou Radovou jsem je zaranžoval i pro kvartet tubový, jelikož mě zaujal zvuk tohoto souboru. Tennis je z roku 2002. Je to programní hudba, pojednává o tenisovém zápase v neděli odpoledne za krásného počasí a vyjadřuje létání míčku z jedné strany na druhou. Později atmosféra zhoustne, nejprve chybnými výroky rozhodčích, později i příchodem bouřky. Na konci se vše opět zklidní. Kovadlina je z roku 2000. Též je to programní hudba a popisuje práci v kovárně. Ten neustále se opakující tón v tématu je zvuk kovadliny po úderu kladivem.

---

74. Český hudební slovník osob a institucí: Pavel, Jan [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Karolína Marešová. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1001029

Poslední je z roku +/- 1985.. Má vyjadřovat sentimentální pocity z toho, že něco končí⁷⁵

O AUTOROVÍ:

Pavel Pivarčí se narodil 8. 9. 1963 v Kladně. Současně studoval hru na klarinet na PK a jazzovou hru na saxofon u Eugena Jegorova na Lidové konzervatoři v Praze. Jako muzikant začínal v kladenském big-bandu Rudolfa Koudelky. V současnosti je členem Kontrabandu Milana Svobody, big-bandu Felixe Slováčka, orchestru Gustava Broma aj. Je také pedagogem na Konzervatoři a Vyšší odborné škole Jaroslava Ježka v Praze.⁷⁶

1.58 POKORNÝ Petr

Krajina zimního stmívání II. – pro dvě tuby (1997)

- Tato skladba vznikla z podnětu skladatele a klarinetisty Lukáše Matouška a jedná se o kompozici, která volně navazuje na Pokorného V krajině zimního stmívání jsem potkal lovce na koních pro jednu nebo dvě trubky op. 29 z roku 1989.
- Tuto skladbu premiérovali tubisté Karel Malimánek a Pavel Trnka.⁷⁷

O AUTOROVÍ:

Petr Pokorný se narodil 16. 11. 1932 v Praze a zemřel 4. 2. 2008 tamtéž. Po absolvování gymnázia v roce 1951 studoval v letech 1951 – 54 hru na klavír u Václava Holzknechta na PK a poté ještě soukromě u Ilony Štěpánové Kurzové. Po dokončení konzervatoře se rozhodl pokračovat ve studiu zcela jiného oboru, a

---

75. Citováno na základě emailové korespondence s Pavlem Pivarčím ze dne 26. 5. 2017.

76. *Středočeská vědecká knihovna v Kladně: Pivarčí, Pavel, 1963* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: http://ipac.svkkl.cz/arl-kl/m-cs/detail-kl_us_auth-0213978-Pivarc-Pavel-1963/

In: HRDINOVÁ, Stanislava. Nejen pro fanoušky jazzu. Kladenské noviny, 10.5.1995, roč. 45, č. 19, s. 4.

77. In: Pokorný, Petr. *Petr Pokorný: Seznam skladeb podle opusových čísel*. Dokument Word, 7. 4. 2008, IN. pozůstalost Petra Pokorného, v majetku Petra Matuszka

tak v letech 1954 – 59 absolvoval studium přírodních věd na UK. Pokud jde o vzdělání v oboru hudební kompozice, tam byl Pokorný nejprve soukromým žákem Miloše Nedbala, poté studoval na PK u Zdeňka Hůly a nakonec docházel opět jako soukromý žák k Pavlu Bořkovcovi. V šedesátých letech spolupracoval Petr Pokorný s ansámblem Musica VivaPragensis, který uváděl jeho skladby. Zlom nastal po roce 1968, kdy se u nás jeho skladby z politických důvodů nemohly oficiálně hrát. Po revoluci v roce 1989 stál Pokorný u vzniku sdružení Ateliér 90. Převážnou část života se Petr Pokorný živil prací ve školství.⁷⁸

1.59 POLANSKÝ Stanislav

Polka pro tubu

O AUTOROVÍ:

Stanislav Polanský se narodil 18. 3. 1935 a zemřel 7. 4. 2003 v Přelouči. Byl absolventem vojenské hudební školy. Z pozice sbormistra vedl přeloučský pěvecký sbor J. B. Foerster (1959 – 2002). V Přelouči byl také ředitelem hudební školy (1972 – 95), na které zároveň vyučoval dechové nástroje.⁷⁹

1.60 PORUBSKÝ Karol

Polka pro tubu

Slowrock pro tubu a klavír

Swing pro tubu a klavír

---

78. *Český hudební slovník osob a institucí: Pokorný, Petr* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Petr Číhal. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=5263

79. Eva Dosoudilová a Dis. *Dětské pěvecké sbory při ZUŠ Přelouč* [online]. Brno, 2011, s. 7 – 9 [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: https://is.jamu.cz/th/14382/hf_b/text_prace.txt. Bakalářská práce. Janáčkova akademie múzických umění. Vedoucí práce Mgr. Jana Michálková Slimáčková, Ph.D.

Synové a dcery města Přelouče: I. Rodáci města Přelouče [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://kostel-evang.webzdarma.cz/synove.htm>

O AUTOROVI:

Karol Porubský se narodil 21. 10. 1933 v Nitře. Na Slovensku působil jako trumpetista v různých profesionálních tělesech, zejména ve vojenské hudbě v Bratislavě. Od roku 1967 dodnes (aktuální k roku 2013) působí na ZUŠ v Mikulově, kde výrazně pozvedl výuku hry na žesťové nástroje, a kde také založil dechovou hudbu Mikulovanka. Karol Porubský napsal řadu skladeb a písniček pro dechové orchestry, ale také skladeb pro sólové nástroje, zejména žesťové. Aktivně se podílí také na organizaci kulturních akcí v Mikulově.⁸⁰

1.61 PRAŽÁKOVÁ Veronika

Suita pro dvě tuby (2004)

- Premiéra: Ostrava, Jonáš Hartman a Michal Zrzavý.
- Skladba obdržela čestné uznání v soutěži Generace 2004.

1.62 PROCHÁZKA Zdeněk Martin

Silvestrovská polka pro tubu a orchestr

O AUTOROVI:

Zdeněk Martin Procházka se narodil 11. 11. 1924 ve Vráži u Písku a zemřel 20. 8. 1977 v Praze. Po složení maturitních zkoušek na gymnáziu v Táboře odešel v roce 1943 do Prahy, kde studoval na Deutsche Akademie für Musikunddarstellende Kunst skladbu u Fidelia Finkeho. Toto studium dokončil v roce 1947 u Eugena Suchoně na brněnské konzervatoři, kam přestoupil po osvobození Československa v květnu 1945. Současně studoval také hudební vědu na Komenského univerzitě, a toto studium nakonec dokončil až v roce 1951 na Filozofické fakultě UK. Zdeněk Martin Procházka byl znamenitým klavíristou a díky široké znalosti skladeb nejrozličnějších žánrů byl velmi vyhledáván jako doprovod houslistů hrajících v nočních zábavních klubech. Působil také

---

80. Karol Porubský: učitel, kapelník, trumpetista, skladatel – čerstvý osmdesátník. *Www.zpravodajmikulov.cz* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.zpravodajmikulov.cz/aktuality/ostatni/2253-karol-porubsky--ucitel-kapelnik-trumpetista-skladatel--cerstvy-osmdesatnik>

v orchestru Gustava Broma a v doprovodné kapele Josefa Zímy. Od roku 1960 spolupracoval s Československou televizí, kde byl od roku 1969 hudebním dramaturgem a režisérem Hlavní redakce zábavných pořadů.⁸¹

1.63 PROCHÁZKA Miloslav Richard

Valčík pro tubu

Tuba - solo (koncertní polka)

Tubová paráda (koncertní polka pro tubu)

Tubový král (bravur polka)

Veselý bručoun (polka pro tubu)

Kasan (polka pro tubu)

O AUTOROVÍ:

Miloslav Richard Procházka se narodil 31. 8. 1958 v Kyjově. Již od osmi let se učil hře na trubku, kterou později v letech 1974 – 81 studoval na kroměřížské konzervatoři. Od roku 1982 byl členem dechové kapely Mistříňanka. V současné době je členem dechové kapely Vlado Kumpán a jeho muzikanti, ve které působí jako trumpetista a skladatel.⁸²

1.64 RADA Jiří

Pro Terezu – sólo pro čtyři tuby (1998)

- Premiéra: 8. 4. 1998, Praha – Pálffyho palác, tubové kvarteto Virtuosi di tuba. Jednalo se o absolventský koncert Terezy Radové, která na PK

---

81. *Český hudební slovník osob a institucí: Procházka, Zdeněk* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Šárka Handlová. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=6775

82. Miloslav R Procházka. *Www.mrprochazka.eu* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.mrprochazka.eu/cs/>

studovala hru na tubu ve třídě profesora Václava Hozy. Jiří Rada byl její tchán.

O AUTOROVĚ:

Jiří Rada se narodil 19. 5. 1930 v Dolních Mokropsech a zemřel 11. 11. 1998.

1.65 REJŠEK Radek

Pizzo eroico pro tubu a klavír

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

SLOVO AUTORA:

*„Pizzo eroico vzniklo už před mnoha lety pro tubové oddělení VHŠ VN v Roudnici nad Labem, které tehdy šéfoval major Jaroslav Peterský. Víím, že to tehdy dost hráli, kolega Malimánek to onehdy také nějak hrál na večírcích a víím, že to hrál u mých příjimaček na AMU (což by znamenalo, že tato skladba vznikla před rokem 1981). Bohužel je to jedna z mých skladeb, od které nemám ani rukopis, ani jedinou kopii. Pokud to někde existuje, docela rád bych měl alespoň kopii pro sebe“.*⁸³

O AUTOROVĚ:

Radek Rejšek se narodil 6. 7. 1959 v Praze. V letech 1978 – 82 studoval na PK obory skladba, u Jindřicha Felda a Oldřicha Semeráka, a hra na trubku u Václava Junka a Josefa Svejkovského. Ve studiu skladby dále pokračoval na AMU u Jiřího Dvořáčka (1983 – 85) a na JAMU u Zdeňka Zouhara (1987 – 90). Jako sbormistr působil u pěveckého sdružení Foerster v Benátkách nad Jizerou (1980

---

83. Citováno na základě emailové korespondence s Radkem Rejškem ze dne 23. 5. 2017.

– 95) a u dívčího pěveckého sboru CollegiumCantantium (1991 – 97). Od roku 1988 působil jako hudební režisér v Československém rozhlasu a od roku 1992 je hudebním redaktorem na stanici Český rozhlas 3 Vltava. V roce 1998 se stal členem komise pro restaurování hudebních nástrojů při Ministerstvu kultury a podílel se na restaurování zvonohry na Loretě, kde od roku 1989 působí jako carillonér. Radek Rejšek je činný také pedagogicky, v letech 1995 – 2001 vyučoval na PK. V současné době je pedagogem na konzervatoři v Českých Budějovicích a na Soukromé vyšší škole filmové v Písku.⁸⁴

1.66 REKTORYS Artuš

Nálada pro tubu a klavír (1997)

SLOVO AUTORA:

*„Skladba je součástí cyklu jedenácti „Nálad“, krátkých instruktivních přednesových skladeb pro všechny dechové nástroje, které jsou jako hlavní obor vyučovány na vyšších třídách ZUŠ a konzervatořích. Jedná se o skladby pro flétnu, hoboje, klarinet, fagot, trubku, lesní roh, pozoun, tubu, pikolu, alt-saxofon a klavír). Jsou z let mého působení na plzeňské konzervatoři 1993 – 2004. Byly psány pro konkrétní posluchače, kteří je i postupně interpretovali. Někteří i na svých maturitních, či absolventských koncertech. Cílem těchto miniatur bylo ukázat možnosti jednotlivých nástrojů a v neposlední řadě rozšířit poměrně chudý výběr přednesů koncertantního žánru. Všechny postupně zazněly na koncertech pořádaných Západočeským hudebním centrem v Plzni a postupně se k nim vraceli i jejich premiéroví interpreti“.*⁸⁵

---

84. Český hudební slovník osob a institucí: Rejšek, Radek [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Radek Poláček. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1001064

85. Citováno na základě písemného dokumentu, který mi Artuš Rektorys předal dne 5. 6. 2017.

O AUTOROVI:

Artuš Rektorys se narodil 29. 4. 1935 v Praze. Pochází z hudebnické rodiny. Po dokončení gymnázia studoval dva roky na Pedagogickém hudebním ústavu v Praze a poté v letech 1952 – 58 na PK hru na lesní roh a klavír. V tomto období se začal věnovat také skladbě u profesora Františka Píchy. Po dokončení konzervatoře se natrvalo usadil v Plzni, kde působil jako hráč na lesní roh v orchestru Divadla Josefa Kajetána Tyla. Tuto funkci zastával až do roku 2000. Nadále se také vzdělával ve skladbě, byl žákem Josefa Bartovského. V letech 1960 – 80 byl pedagogem na LŠU v Plzni. V období let 1974 – 2006 vyučoval také na dechovém oddělení plzeňské konzervatoře. Artuš Rektorys napsal mj. velké množství scénických děl.⁸⁶

1.67 SCHIFFAUER Edvard

Čardáš pro sólovou tubu (1999)

- Premiéra: Ostrava, absolventský koncert tubisty Rostislava Pavlíka

SLOVO AUTORA:

*„Skladbu jsem psal na míru pro tubistu Rostislava Pavlíka, kterého jsem znal z ostravské konzervatoře. Výstavbou se jedná o klasický čardáš, po pomalém začátku následuje rychlá část. Ve skladbě jsem se snažil plně využít rozsahu tuby, který je u dobře disponovaných tubistů vsutku mimořádný. Objevují se tam také pasáže, ve kterých tubista hraje pomocí zpívaných tónů vícehlasy, věděl jsem, že tento způsob hry má Rostislav Pavlík dobře zvládnutý“.*⁸⁷

O AUTOROVI:

Eduard Schiffauer se narodil 26. 3. 1942 v Ostravě. Jeho otec byl chemickým inženýrem, po únoru 1948 šla životní úroveň celé rodiny dolů. V roce

---

86. Český hudební slovník osob a institucí: Rektorys, Artuš [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Silvana Karafiátová. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=191

87. Volně citováno na základě telefonátu s Eduardem Schiffauerem ze dne 26. 5. 2017.

1960 nastoupil Eduard Schiffauer do nultého ročníku Vysoké školy báňské v Ostravě, vrámci přípravy na studium pracoval v hutích a na šachtě. V roce 1961 založil společně s dalšími studenty divadélko Pod okapem, což byla obdoba pražského Semaforu. V roce 1968 se podílel na vzniku divadla Waterloo, které bylo s nástupem normalizace úřady zakázáno a v následném procesu s umělci obdržel Eduard Schiffauer za hudbu, kterou pro divadlo psal, devítiměsíční trest, který si odpýkával ve věznici na Borech v Plzni. V období normalizace pracoval jako dělník a byl neustále vyslýchán Státní bezpečností a nakonec i donucen podepsat závazek o spolupráci, který ovšem podle vlastních slov nikdy nenaplnil. Po revoluci v roce 1989 oficiálně získal akademické vzdělání skladatele.⁸⁸

1.68 SKLENIČKOVÁ Ráchel

Hrůzostrašný pokemon – pro tubu sólo (2015)

- dosud neprovedeno

SLOVO AUTORKY:

„Tuto skladbu jsem tvořila v rámci svého jednoročního studia skladby na Konzervatoři Jana Deyla. Úkolem studenta bylo vytvořit studii některého z moderních stylů - dodekafonie, minimalismus, spektralismus ad. Vybrala jsem si dodekafonní řadu, protože jsem si ji dosud nevyzkoušela a říkala jsem si, že by bylo zajímavé vniknout do tohoto strohého matematického myšlení, které mým klasickoromantickým názorům zcela neodpovídá. Vždyť jsem byla odkojena, jak říkává můj kolega, na tercii a sextě. Po složení řady a několika spíše volnějších zpracování mi vytanulo, že ta hudba je velmi podobná hudbě seriálu Pokemon, jehož nemnohý díl jsem shlédla coby nezbedné sedmileté dítě. Tím tedy vznikl ten netradiční název, který skladba nese. Ten rok studia skladby byl pro mne velmi zajímavou zkušeností, protože se skladbě v

---

88. Paměť národa: Eduard Schiffauer 1942 - životopis. www.pametnaroda.cz [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: http://www.pametnaroda.cz/witness/index/id/1462?locale=cs_CZ

o autorce:

Ráchel Skleničková se narodila 21. 6. 1992 v Praze, jako zcela nevidomá. Od roku 2003 studovala na Gymnáziu Jana Nerudy v Praze obory hra na klavír u Růženy Učňové a zpěv u Magdaleny Bělohlávkové. Ve studiu obou oborů dále pokračovala na Konzervatoři Jana Deyla a střední škole pro zrakově postižené, kde byli jejími pedagogy Jana Köhlerová (klavír) a Naděžda Ostřanská, současná ředitelka konzervatoře (zpěv). Absolvovala v roce 2014, nicméně konzervatoř definitivně opustila až v roce následujícím, neboť ve školním roce 2014/15 zde studovala ještě skladbu u Františka Fialy. V roce 2015 byla přijata na AMU, kde jsou jejími profesory ve hře na klavír Ivan Klánský a František Malý. Ráchel Skleničková za sebou má mnohé koncertní i soutěžní úspěchy v tuzemsku i zahraničí. Jako sólistka vystoupila mj. na festivalech The Prague Proms, Pražské jaro, nebo Spannungen (pořádaného Larsem Vogtem v německém Heimbachu).⁹⁰

1.69 SLAVICKÝ Milan

Echa pro sólovou tubu (1981)

- Napsáno na podnět tubisty Pavla Trnky.
- Vydalo nakladatelství BIMEditions.
- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

O AUTOROVĚ:

Milan Slavický se narodil 7. 5. 1947 v Praze a zemřel 18. 8. 2009 tamtéž. Pocházel z hudebně založené rodiny, jeho otec byl skladatel Klement Slavický. Studium hudebních oborů zahájil Milan Slavický nejprve na Filozofické fakultě UK, kde absolvoval obor hudební věda (1965 – 70). Při tom začal od roku 1968 dojíždět do Brna, kde až do roku 1973 studoval na JAMU skladbu. Jeho profesory

---

89. Citováno na základě emailové korespondence s Ráchel Skleničkovou ze dne 22. 6. 2017

90. Tamtéž

tam byli Jan Kapr a Ctirad Kohoutek. Současně s tím zvládl také studium hudební teorie na AMU (1970 – 72), kde byli jeho profesory Karel Risinger, Karel Janeček a Emil Hradecký. Od roku 1973 spolupracoval s hudebním vydavatelstvím Supraphon. V období let 1981 – 82 pracoval v Československém rozhlasu, jako dramaturg pro elektroakustickou hudbu. Od roku 1990 působil pedagogicky v Ústavu hudební vědy při filozofické fakultě UK. V roce 1994 se stal také pedagogem skladby na AMU. V devadesátých letech působil rovněž na různých pozicích v České filharmonii (dramaturgický poradce, zástupce ředitele...). V roce 2002 byl jmenován profesorem skladby.⁹¹

1.70 SLEZÁK Pavel

Tubato pro tubu a klavír op. 74 (2001)

- Premiéra: 6. 11. 2003, Praha, Jan Jaroš (tuba), Jaroslava Vítová (klavír). Jednalo se o koncert vrámci festivalu Dny soudobé hudby.

ParamusicDodecca pro čtyři tuby op. 98 (2012)

- Psáno na objednávku tubisty Roberta Škardy.
- Premiéra: 5. 11. 2013, Praha – kostel Sv. Klimenta, tubové kvarteto Síla (Jiří Genrt, Petr Salajka, Robert Škarda, Václav Novák). Jednalo se o koncert vrámci festivalu Dny soudobé hudby.

SLOVO AUTORA:

„Tubato pro tubu a klavír je virtuosní skladba, posluchačsky vděčná, nesmí se ale odbýt (nebo „dobít“?). Je to má první skladba, kterou jsem psal přímo do počítače, tedy nikoli jako před tím u klavíru nebo bez něj – u stolu, ve vlaku či v lese. Zprvu jsem v takovou možnost vůbec nevěřil, ale neuvěřitelné se stalo faktem. Dokonce je tento způsob skládání pro mne rychlejší, mobilnější. A teď přímo ke skladbě samotné: je to jednoduchá jednovětá skladba pro nástroj, který byl a je pro mne svým zvukem inspirující. A navíc, znám dnešní tubisty, vím, že dokážou hrát stejně obtížné pasáže jako flétnisté. Nefixoval jsem ani

---

91. Český hudební slovník osob a institucí: Slavický, Milan [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Kateřina Alexandra Šťastná. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=6139

žádnou dynamiku, spoléhám na samotné hráče. Ve skladbě nehledejte žádnou skladebnou techniku, jde mně spíše o hráče, aby si přišel na své a o to, aby se posluchač nenudil.* Ale jednu maličkost si neodpustím: je to »konvergence témat«. Obyčejný motivek se mi pojednou „zjevil“ jako zakuklený Beethoven. A tak z čistého nebe nevinné tématko »konverguje« na stěžejního Beethovena. Není to schválnost, byl to okamžitý – buddhisticky řečeno – VHLED do „hmoty právě se odvíjejících tónů“.⁹²

O AUTOROVĚ:

Pavel Mario Slezák se narodil 16. 4. 1941 v Brně. Na brněnské konzervatoři studoval hru na hoboj u Františka Suchého a skladbu u Theodora Schaefera a Osvalda Chlubny, absolvoval v roce 1960. Ve studiu obou oborů pokračoval dále na JAMU, kde byli jeho profesory František Suchý (hoboj: 1960 – 64) a Miloslav Ištvan (skladba: 1964 – 69). Jako aktivní hráč na hoboj se Pavel Slezák živil do roku 1973, zabýval se jak sólovým hraním, tak orchestrálním. V roce 1963 zahájil své pedagogické působení na konzervatoři v Kroměříži, kde vyučoval především hru na hoboj, ale také dějiny hudby, nebo psychologii. V letech 1990 – 2001 zde vedl kompoziční třídu. Současně s působením na kroměřížské konzervatoři vyučoval v letech 1971 – 73 jako odborný asistent na katedře skladby JAMU:⁹³

1.71 SMOLA Václav

Tuba vede – ragtime pro tubu a dechový orchestr

- Psáno pro tubistu Miroslava Žváčka.

O AUTOROVĚ:

Václav Smola se narodil 17. 10. 1934 ve Varvažově (okres Plzeň) a zemřel 26. 11. 2002 v Hulíně (pohřben v Kroměříži). Od třinácti let se učil hrát na klarinet. V roce 1949 nastoupil do Vojenské hudební školy v Praze. Pojejí

---

92. Citováno na základě emailové korespondence s Pavlem Slezákem ze dne 18. 5. 2017.

93. *Český hudební slovník osob a institucí: Slezák, Pavel* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Pavel Sýkora.

Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=6141

absolvování roku 1952 natrvalo přesídlil na Moravu, kde působil ve vojenských kapelách v Mikulově, ve Znojmě a od roku 1958 v Kroměříži. V Kroměříži se začal zabývat také malými dechovými kapelami, jako umělecký vedoucí řídil kapely Zborovanka (17 let) a Záhoranka (8 let). V roce 1984 musel ze zdravotních důvodů opustit vojenskou kapelu. V tomto období se začíná odvíjet jeho úspěšná kariéra pedagoga na LŠU v Hulíně, kde vyučuje hru na žestové nástroje a zároveň zakládá velmi úspěšný Dechový soubor Morava ZUŠ Hulín.⁹⁴

1.72 SMOLKA Martin

StilllifewithTubas or Silence Hiding pro dvě tuby a orchestr, Zátíší s tubami aneb Ticholapka (2007)

- Psáno na objednávku festivalu Musica Viva v Mnichově.
- Premiéra: 18. 7. 2008, Mnichov – Herkulesaal, Peter Rundel (dirigent, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. Jednalo se o koncert vrámci festivalu Musica Viva München.
- Vydalo nakladatelství Breitkopf & Härtel

SLOVO AUTORA:

*„V této tiché skladbě dva bachraté nemotorné nástroje hrají jemně – jen pár not, většinou potichu, místy téměř neslyšně, šeptem. Něžní obři. V této skladbě dva groteskní nástroje hrají vážně – žádné uchvátané běhy a žertovné kotrmelce, jen pečlivě hlazené dlouhé tóny. Zamilovaní klauni. V této orchestrální skladbě jednotlivé hlasy obsahují jen pár not. Nejednou se odmlčí celý orchestr a v jedné zvláště dlouhé pomlce mají hráči za úkol znehybnět jako sochy. Přelidněné zátíší. Jeden princip se tu vrací až posedle v mnoha odstínech. Krátký úsek se opakuje, ale pokaždé o něco tišší, tenčí, prázdnější – odebíráním tónů přibývá ticha. Ticholapka“.*⁹⁵

---

94. Smola Václav. *Www.knihovnahulin.cz* [online]. [cit. 2017-06-21]. Dostupné z: <http://www.knihovnahulin.cz/osobnosti-hulina/smola-vaclav/>

95. Martin Smolka: Zátíší s tubami aneb Ticholapka (2007). *Www.martinsmolka.com* [online]. Martin Smolka, 2008 [cit. 2017-06-01]. Dostupné z: <http://www.martinsmolka.com/works/zatisi.html>

O AUTOROVI:

Martin Smolka se narodil 11. 8. 1959 v Praze. Jeho otcem byl skladatel a muzikolog Jaroslav Smolka. Skladbu studoval na AMU, ale více jej ovlivnilo soukromé studium u Marka Kopelenta. V roce 1983 společně s Miroslavem Pudlákem a Petrem Kofroněm založil soubor avantgardní hudby Agon. Tento soubor vedl až do roku 1998. Ve Smolkově hudbě se objevuje stylizace zvuků venkova a města. Používá také mikrointerval. Jedním z jeho nejznámějších děl je opera Nagano.⁹⁶

1.73 SODOMKA Karel

Concertino pro tubu a klavír (1981)

O AUTOROVI:

Karel Sodomka se narodil 17. 2. 1929 v Havlíčkově Brodě a zemřel v roce 1988. Po absolvování reálného gymnázia v Havlíčkově Brodě odešel do Prahy, kde na PK studoval skladbu u Miroslava Krejčího a Emila Hlobila (absolvoval v roce 1954). Současně se skladbou studoval také hru na trubku a v roce 1955 dokončil ještě obor dirigování, kterému jej vyučoval Alois Klíma. Studiu skladby se věnoval ještě na AMU, kde byl žákem Pavla Bořkovce (absolvoval v roce 1963). Na Pedagogické fakultě UK získal Karel Sodomka doktorát v oboru hudební výchovy. Byl sbormistrem a dirigentem Uměleckého souboru ministerstva vnitra a smíšeného sboru ČKD Stalingrad. Karel Sodomka psal jak skladby z oblasti tzv. vážné hudby, tak masové písně a pochody.⁹⁷

1.74 SPÁLENÝ Jan

Islandská suita – pro dvě tuby (1973)

---

96. *Český hudební slovník osob a institucí: Smolka, Martin* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Mojmír Sobotka. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=990

97. Příspěvatelé Wikipedie. Karel Sodomka. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-29]. Dostupné z:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Sodomka

Čeští skladatelé současnosti. Praha: Panton, 1985. s. 262, Zpracoval kolektiv autorů.

- Premiérovali tubisté Václav Hoza a Dietrich Unkrodt. Koncert se konal v bývalém NDR, Jan Spálený na něm nebyl přítomen.
- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

Holdovací píseň - pro čtyři tuby (1989)

- Psáno pro příležitost gratulačního koncertu k šedesátým narozeninám Václava Hozy.

O AUTOROVÍ:

Jan Spálený se narodil 4. 12. 1942 v Praze. V dětství se učil hře na housle, které v něm však nevzbuzovaly příliš velký zájem. Zlom ve vnímání hudby nastal po doznění puberty, kdy se Jan Spálený seznámil s dixielandem a zamiloval se do jazzu a zvuku dechových nástrojů. V letech 1964 – 68 studoval hru na tubu u Václava Hozy na PK. Kromě tuby se v tomto období učil hrát také na trombon a barytonsaxofon. Později se naučil ještě na kornet. V průběhu své muzikantské kariéry se věnoval různým formám jazzové hudby. Společně s bratrem Petrem působil v kapelách Hipps a Apollobeat. V roce 1984 založil společně s Petrem Kalandrou kapelu ASPM, která se stala jeho životní náplní a působí v ní dodnes.⁹⁸

1.75 STANĚK Pavel

Concertino semplice pro tubu a symfonický orchestr/klavír (1987)

- Premiéra skladby proběhla v Ostravě, sólo na tubu hrál Karel Šín za doprovodu Janáčkovy filharmonie Ostrava.
- V Německu tato skladba vyšla pod názvem Concerto für tuba. Vyšla tam jak varianta se symfonickým orchestrem, tak nově také s orchestrem dechovým.

Bagatela pro tubu a symfonický orchestr

---

98. Jan Spálený. *Www.janspaleny.cz* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.janspaleny.cz/>

- Jedná se o druhou větu ze skladby Concertino semplice, která se v této podobě může hrát samostatně.

Variace pro tubu a orchestr

- Jedná se o variace na Mozartovo téma. Tato skladba byla psána na objednávku z Německa.

Přídavek – pro čtyři tuby

Rozšafný - polka pro tubu a dechový orchestr

O AUTOROVI:

Pavel Staněk se narodil 3. 6. 1927 v Praze. Po složení maturitních zkoušek na reálném gymnáziu v Praze v roce 1946 studoval na PK obor kontrabas, který absolvoval v roce 1951. Jako dirigent, nebo sbormistr působil u mnoha amatérských i profesionálních souborů, např. Umělecký soubor ministerstva vnitra, Ústřední hudba ministerstva vnitra, Divadlo Na Fidlovačce, vokální soubor ČKD aj. V letech 1963 – 90 byl šéfdirigentem Ostravského rozhlasového orchestru. Spolu s Františkem Trnkou se zasloužil o vytvoření profesionálního zábavního rozhlasového orchestru v Ostravě. Jako dirigent působil také u velkého dechového orchestru Vítkovák. Skladatelsky byl Pavel Staněk nejaktivnější zejména po odchodu do důchodu v roce 1990. V posledních letech se musel vyrovnat s postupující ztrátou zraku vedoucí až k úplné slepotě.⁹⁹

1.76 ŠKABRADA Jaroslav

Náš basista – polka

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

Koncertní polka pro tubu a klavír

---

99. *Český hudební slovník osob a institucí: Staněk, Pavel* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Oldřich Lána. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3096

- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

Maturitní intráda – pro čtyři tuby

O AUTOROVÍ:

Jaroslav Škabrada se narodil 8. 1. 1919 v Horušanech u Plzně a zemřel 3. 6. 2002 v Praze. V mládí se učil hrát na housle a křídlovku. Od roku 1934 studoval na PK hru na trubku u Jaroslava Koláře. Jako trumpetista působil nejprve v Ostravě, většinu života ale strávil v orchestru Národního divadla v Praze (1945 – 78). Skladatelsky se orientoval zejména na oblast dechové hudby.¹⁰⁰

1.77 TEML Jiří

Kontrasty pro čtyři tuby a flétnu (2017)

- Zatím neprovedeno, premiéra je plánována na listopad 2017.

O AUTOROVÍ:

Jiří Teml se narodil 24. 6. 1935 ve Vimperku. Po vystudování Obchodní akademie ve Vimperku pracoval v letech 1960 – 76 jako úředník s ekonomickou specializací v Karlových Varech a Plzni. Jeho prvním učitelem hudební teorie byl Dr. Bohumil Dušek, který vyučoval na Pedagogickém institutu v Karlových Varech. Zpočátku se zajímal především o hudbu jazzovou a taneční, v šedesátých letech dokonce zaranžoval několik skladeb pro Karla Krautgartnera. Významnou postavou pro Temlův další vývoj byl skladatel a hudební dramaturg Československého rozhlasu v Praze Jiří Jaroš, díky kterému se seznámil s širokým spektrem domácí i zahraniční tvorby z oblasti vážné hudby. Navštěvoval u něho také soukromé hodiny kompozice. V letech 1976 – 80

---

100. Ladislav Rejlek. Bohužel i smutné zprávy občas postihnou trumpetový svět.

Www.mujweb.cz [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z:

<http://mujweb.cz/rejlek/Skabrada.htm>

Čeští skladatelé současnosti. Praha: Panton, 1985. s. 282, Zpracoval kolektiv autorů.

působil jako dramaturg Československého rozhlasu v Plzni a následně jako dramaturg symfonické, vokální a komorní hudby v Československém rozhlasu Praha (1980 – 2000). Temlova hudební řeč procházela poměrně pestrým vývojem, vstřebával vlivy jazzu, Stravinského, českého neoklasicismu, Polské školy aj. Vedle psaní vlastních děl instrumentoval také skladby starších skladatelů, např. Cigánské melodie Antonína Dvořáka.¹⁰¹

1.78 VACEK Miloš

Duetina – pro basovou a kontrabasovou tubu

- Skladba je otištěna ve Sborníku skladeb pro tubu a klavír vydaném Inspektorátem vojenských hudeb v Praze roku 1994.

O AUTOROVĚ:

Miloš Vacek (uměleckým jménem Miloš Kamenický) se narodil 20. 6. 1928 v Horní Rovni (u Pardubic) a zemřel 29. 2. 2012 v Praze. První hudební vzdělání získal již v útlém věku od svého otce Jindřicha Vacka, který byl učitelem a ředitelem kůru v Kamenici nad Lipou. V jedenácti letech již zastupoval svého těžce nemocného otce ve hře na varhany a v řízení kůru. V letech 1943 – 47 studoval na Státní konzervatoři hudby v Praze hru na varhany u Jana Bedřicha Kraise, hudební teorii u Vladimíra Němce, Metoda Doležila, Emila Hlobila a Zdeňka Hůly a dirigování u Pavla Dědečka. Ve studiu dále pokračoval na AMU, kde byli jeho profesory skladby František Pícha a Jaroslav Řídký (1947 – 51). V období základní vojenské služby (1951 – 54) působil jako dirigent a sbormistr u Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého. Od roku 1954 se zabýval především komponováním, zastával také různé funkce v hudebních organizacích, např. ve Svazu Československých skladatelů a koncertních umělců. V roce 1981 mu bylo uděleno čestné občanství města Kamenice nad Lipou.¹⁰²

---

101. *Český hudební slovník osob a institucí: Teml, Jiří* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-06-17]. Olga Kittnarová. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictinary&action=record_detail&id=3191

102. *Český hudební slovník osob a institucí: Vacek, Miloš* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Ondřej Pivoda.

1.79 VEJVODA Josef

Novelty blues (pro čtyři tuby)

- Premiéra: 1. 3. 2010, Ostrava, Panther tuba band.

SLOVO AUTORA:

*„Novelty blues si u mne objednal kamarád, hornista z Janáčkovy filharmonie, Karel Čurda, který má několik žesťových ansámblů, ale i jiná obsazení. Napíše mi obsazení, naznačí charakter skladby, někdy vymyslí i název. Jsem mu nesmírně vděčný. Díky Karlovi jsem napsal desítky nových skladeb pro různá obsazení“.*¹⁰³

O AUTOROVÍ:

Josef Vejvoda se narodil 13. 7. 1945 v Praze. Pochází z rodiny s bohatou hudební tradicí, jeho otec byl skladatel Jaromír Vejvoda. Josef se od dětství učil hře na klavír, housle a vibrafon. V letech 1961 – 70 studoval hru na bicí na PK (studium dvakrát přerušil). Základní vojenskou službu splnil v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého, kde působil jako součást rytmiky ve vokální kapele LinhaSingers. Od roku 1967 byl pedagogem na ostravské konzervatoři, kde vyučoval jazz (bylo to pro žáky pomaturitních ročníků). V období let 1972 – 87 byl členem bicí sekce Tanečního orchestru Československého rozhlasu. Po smrti svého otce v roce 1988 se zaměřil společně se sourozenci na zmapování jeho hudební pozůstalosti a zasloužil se o nahrání takřka celého jeho díla. Roku 1999 založil Josef Vejvoda nakladatelství a vydavatelství a 2001 Agenturu AJV, která zastupuje rodinná hudební tělesa. Jako bubeník, či skladatel spolupracoval Josef Vejvoda mj. s Jiřím Stivínem, Gustavem Bromem, Karlem Růžičkou, Laco

---

Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3212

103. Citováno na základě emailové korespondence s Josefem Vejvodou ze dne 23. 5. 2017.

1.80 VIČAR Jan

Musica da canzonetta - pro lesní roh, nebo trombon a tubu (2003)

- V této žesťové verzi dosud neprovedeno.

SLOVO AUTORA:

„Musica da canzonetta (původním názvem Musica profunda) existuje ve dvou verzích:

a) pro violu a kontrabas

b) pro lesní roh a tubu nebo trombon a tubu.

*Čtyřvětá Musica profunda z roku 2003
kladenasvéinterpretvysokétechnickénároky, není to však skladba „hluboká“
nebo hloubající, banaopak spíše lehkomyšlná a opírající se o
jednoduchépopěvkyhudby všedníhodne. „Profonda“ v jejímnázvuznamenalo, že je
určenahlubokým hudebnímnástrojům. Kontrabasista Jiří Hudec a violista Jan
Pěruška jipoprvé uvedli v červnu 2004
natřech koncertech Kruhů přátel hudby na Uničovsku,
uspořádaných tamějšímprosulým organizátorem Janem Morávkem.
Při příležitosti vydání na CD jsem kompozici přejmenoval na Musica
da canzonetta“.¹⁰⁵*

O AUTOROVÍ:

Jan Vičar se narodil 5. 5. 1949 v Olomouci. V letech 1964 – 67 navštěvoval střední všeobecně vzdělávací školu v Olomouci a současně také lidovou

---

104. Český hudební slovník osob a institucí: Vejvoda, Josef [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Ferdinand Valent. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1001149

105. Citováno na základě emailové korespondence s Janem Vičarem ze dne 28. 5. 2017.

konzervatoř, kde se učil hře na akordeon a klarinet. V Olomouci dále studoval hudební výchovu a češtinu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého (1967 – 72) a současně dálkově také hru na akordeon na konzervatoři v Ostravě. V roce 1974 získal na základě rigorózní práce Akordeon a jeho hudební uplatnění titul PhDr. na UK. Dále studoval hudební kompozici u Zdeňka Zouhara na JAMU (1976 – 78) a po přestupu do Prahy u Jiřího Dvořáčka na HAMU (1979 – 81). Na AMU pokračoval postgraduálním studiem hudební teorie u Karla Risingera (1981 – 83). Hodnost CSc. získal v roce 1985, docentem HAMU se stal 1988 a profesorem pro obor teorie a dějiny hudby se stal na UK v roce 1998. Vičarova profesní kariéra je velmi bohatá, působil mj. jako: středoškolský učitel češtiny, odborný asistent na Katedře hudební vědy a výchovy na Filozofické fakultě UK (1973 – 80), na Katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty UK (1980 – 85), od roku 1980 externí pedagog na HAMU, redaktor/šéfredaktor časopisu Hudební rozhledy (1985 – 89), od roku 1990 vedoucí nově zřízené sekce hudební vědy na Filozofické fakultě UK, hostující profesor na St. CloudState University (Minnesota (1998 – 99), s podobným zaměřením jako na UK působí také na AMU. Absolvoval množství zahraničních studijních cest.¹⁰⁶

1.81 VOTAVA Antonín

Polka pro tubu

- Vydalo Hudební nakladatelství Antonína Borovičky s.r.o.

O AUTOROVÍ:

Antonín Votava se narodil 9. 1. 1926 v Kladně a zemřel 27. 5. 2009, pohřben je v Kladně. Pocházel z velmi chudé dělnické rodiny. V dětství se učil hrát na housle, ty ho však příliš nebavily, zato se u něj velmi brzy projevil zájem o dechovou hudbu.

V dospívajícím věku měl v úmyslu začít se věnovat studiu hudby, nicméně díky okolnostem spojených se začátkem Druhé světové války musel s tímto záměrem počkat. Během války pracoval v kladenských železárnách. Přelomovým

---

106. *Český hudební slovník osob a institucí*: Vičar, Jan [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Ivan Poledňák. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3576

mezníkem se pro Antonína Votavu stal rok 1948, kdy nastoupil k výkonu základní vojenské služby, kterou absolvoval u Hudby hradní stráže v Praze. Během vojenské služby byl přijat také na PK, kde ovšem studium přerušil a pokračoval dále pouze v soukromém vzdělávání. Docházel na hodiny bicích, klavíru a hudební harmonie. V roce 1950 uspěl u konkurzu na místo bubeníka do pražského symfonického orchestru FOK, kde působil nepřetržitě 37 let až do odchodu do důchodu. V roce 1965 založil Dechový orchestr Antonína Votavy, pro který napsal množství skladeb. Antonín Votava se zabýval jak hudbou vážnou, tak jazzem i hudbou dechovou.¹⁰⁷

1.82 VYCHYTIL Miloš

Sólo pro tubu

1.83 WERNER Vladimír

Sonáta pro tubu a klavír (2000)

O AUTOROVÍ:

Vladimír Werner se narodil 24. 7. 1937 v Brně a zemřel 1. 10. 2010 tamtéž. Po dokončení střední průmyslové školy, obor strojírenství, studoval na brněnské konzervatoři hru na varhany u Vladimíra Havlíka (1955 – 61) a skladbu u Zdeňka Blažka (1956 – 62). Na brněnskou konzervatoř se Vladimír Werner vrátil znovu v letech 1971 – 81, když zde byl pedagogem hudebně teoretických předmětů. Poté se živil jako skladatel ve svobodném povolání. Napsal množství scénické hudby, zejména pro Český rozhlas a Divadlo bratří Mrštíků.¹⁰⁸

---

107. Evropský portál české dechovky: skladatel Antonín Votava. *Www.dechovka.eu* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.dechovka.eu/index.php/people/composers/1309-skladatel-antonin-votava-komponist-antonin-votava>

108. *Český hudební slovník osob a institucí: Werner, Vladimír* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Radek Žitný. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3345

1.84 ZÁMEČNÍK Evžen

Žabáci a dinosauři – pro čtyři trombony, dvě nebo čtyři tuby a dechový orchestr (1978)

Concertino pro tubu a klavír (1999)

- Premiéra: 1. 9. 2000, Brno
- Vydalo nakladatelství BIM Editions.

O AUTOROVÍ:

Evžen Zámečník se narodil 5. 2. 1939 ve Frýdku-Místku. V letech 1956 studoval na brněnské konzervatoři hru na housle u Josefa Holuba a Aloise Melezinka a od třetího ročníku také skladbu u Zdeňka Blažka. Po ukončení povinné vojenské služby, kterou vykonával v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého v Praze pokračoval ve studiu skladby na JAMU (1963 – 68), kde byl jeho profesorem Jan Kapr. Dále se studiu skladby věnoval během stipendijního pobytu na Státní hudební vysoké škole v Mnichově u Güntera Bialase (1968 – 70) a také na AMU v Praze, kde absolvoval externí aspiranturu u Jiřího Dvořáčka (1974 – 79). Jako houslista působil Evžen Zámečník ve zpěvoherním orchestru Státního (dnes Národního) divadla v Brně (1963 – 64), v orchestru opery téhož divadla (1964 – 71) a ve Státní filharmonii Brno (1971 – 81). V roce 1982 založil soubor Brno Brass band, pro který sám zkomponoval řadu skladeb. V letech 1994 – 2002 byl ředitelem brněnské konzervatoře, kde zároveň dirigoval studentský dechový orchestr.¹⁰⁹

1.85 ZAPLETAL Radoslav

4 instruktivní skladbičky pro tubu

---

109. *Český hudební slovník osob a institucí: Zámečník, Evžen* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Mojmir Sobotka. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3634

O AUTOROVI:

Radoslav Zapletal se narodil 18. 5. 1937 ve Zlíně a zemřel 30. 5. 2010 v Brně. Hru na housle studoval nejprve na brněnské konzervatoři, kde absolvoval v roce 1957 a poté na JAMU, kterou dokončil v roce 1964. V letech 1963 – 93 působil v Brněnském rozhlasovém orchestru lidových nástrojů, tzv. BROLM. Byl také členem Národního divadla v Brně a spolupracoval s řadou regionálních souborů na Kyjovsku. Od roku 1992 studoval postgraduálně u Arnošta Parsche na JAMU.¹¹⁰

1.86 ZEMAN Jaroslav

Jaroušova koncertní polka pro tubu (1980)

- Skladba je otištěna ve Sbírce skladeb pro sólovou tubu vydaném Inspektorátem vojenských hudeb MNO v Praze roku 1985.

O AUTOROVI:

Jaroslav Zeman se narodil 6. 4. 1936 v Horních Chvatlinách (nedaleko Kolína). Hudební základy získal od svého otce, kapelníka Jana Zemana, který jej učil hrát na housle a baskřídlovku. V letech 1951 – 54 studoval hru na pozoun a baryton na vojenské hudební škole ve Spišském Podhradí a v Liberci. O jedenáct let později se rozhodl ještě pro studium oboru dirigování, a to na Pražské konzervatoři (1965 – 68). Jeho profesní kariéra byla spjata především s vojenskými hudbami, kde působil nejprve jako hudebník, později byl mj. kapelníkem posádkové hudby v Písku, dirigentem Ústřední hudby Československé lidové armády Praha nebo hlavním dirigentem Posádkové hudby Praha. Jako skladatel se Jaroslav Zeman soustředí především na psaní skladeb pro velké dechové orchestry, přičemž velká spousta z nich je pro jeden nebo více sólových nástrojů.¹¹¹

---

110. BcA. Šárka Bartošová. *Instruktivní literatura pro klavír ve tvorbě skladatelů působících v Brně* [online]. Brno, 2012, s. 54 - 55 [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: https://is.jamu.cz/th/13408/hf_m/text_prace.txt. Diplomová práce. Janáčkova akademie múzických umění. Vedoucí práce Mgr. Josefa Hloušková.

111. *Čeští skladatelé současnosti*. Praha: Panton, 1985. s. 320, Zpracoval kolektiv autorů.

1.87 ZEMEK Pavel

Féerie pro tubu a klavír (2004)

- Premiéra 18. 5. 2005, Radek Jíša (tuba), Zuzana Krumlová (klavír).
- Psáno pro Soutěž konzervatoří ČR 2005.

Pochod pro dvě tuby - z frašky Jižanský králík

SLOVO AUTORA:

„Podivuhodné monstrum, které svými obřími tvary dominuje symfonickým orchestrům, se asi nejlépe hodí do světa pohádek. A tak se mi Féerie (z franc. Fée – víla) stala příležitostí nejen k bližšímu poznání nástroje, ale i k návratu do pohádek vlastního dětství, které bohužel stále více mizí kdesi v nenávratnu...

Formová stavba třívětého cyklu je více spjata s obsahem, tuba je použita odlehčeným (až tanečním, „pohádkovým“) způsobem: častý drobný pohyb je vyvážen klasickou kantilénou, celek obsahuje jen dvě dynamická označení mezzoforte. Oba nástroje směřují k výraznější jednotě než k tradičnímu koncertantnímu (sonátovému) tvaru“.¹¹²

O AUTOROVÍ:

Pavel Zemek, vlastním jménem Pavel Novák, se narodil 14. 10. 1957 v Brně. Umělecké jméno Zemek si dal na paměť dominikánského kněze Jakuba Antonína Zemka. Studiu hudby se věnoval nejprve na brněnské konzervatoři, kde studoval v letech 1971 – 77 hru na hoboj u Vítězslava Hanuse a skladbu u Bohuslava Řehoře. V obou oborech dále pokračoval na JAMU, kde byli jeho profesory Vítězslav Winkler (hoboj 1977 – 81) a Miloslav Ištvan (skladba 1983 – 88). Na JAMU se jako student vrátil ještě v letech 1992 – 98, aby absolvoval postgraduální studium v oboru teorie skladby. V letech 1980 – 87 působil jako první hobojista v orchestru Státního divadla Brno. Od roku 1987 je pedagogem na brněnské konzervatoři, kde nejprve vyučoval hru na hoboj (1987 – 95) a od roku 1989 skladbu a hudební teorii. V roce 1997 působil Pavel Zemek jako Visitingteacher na TrinityCollege of London a mezi lety 2004 – 07 vyučoval

---

112. Citováno na základě písemného dokumentu, který jsem od Pavla Zemka obdržel dne 6. 5. 2017.

hudební teorii na JAMU. V osmdesátých letech byl členem skladatelského sdružení Camerata a v devadesátých letech spoluzakládal sdružení Collegium ppp, které ukončilo svoji působnost v roce 2007. Pro Zemkovy skladby je důležitý jejich duchovní rozměr a velmi typické je užívání techniky unisono.¹¹³

---

113. *Český hudební slovník osob a institucí: Zemek, Pavel* [online]. Brno.: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008 [cit. 2017-05-27]. Pavel Sýkora. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1001608

ZÁVĚR

V následujících několika řádcích se pokusím shrnout a zhodnotit množství dat a informací obsažených v této práci.

V úvodu byly stanoveny dva cíle této práce:

1. Shromáždit co nejvíce skladeb pro tubu/tuby od českých autorů a dohledat k nim co největší množství dat.

2. Od živících autorů získat komentáře k jejich skladbám.

V této práci se podařilo shromáždit skladby celkem od osmdesáti sedmi autorů, přičemž mnozí z nich napsali dvě a více skladeb. Je zřejmé, že tento výčet není zcela kompletní. Zejména v oblasti dechové hudby, resp. skladeb pro tubu s doprovodem dechového orchestru, je situace velmi nepřehledná. Množství skladeb tohoto typu bylo napsáno skladateli a hudebníky působících v tělesech na regionální úrovni. Nebyly tedy nikdy vydány tiskem, a dohledat jejich existenci je velmi obtížné. Několik takových skladeb je mi známých, do této práce však nebyly zařazeny z důvodu nekompletnosti informací o názvu či autorovi. Skladby z oblasti tzv. vážné hudby jsou s vysokou pravděpodobností v této práci pojednány velmi kompletně.

Poněkud komplikovanější situace je u doplňujících informací ke každé konkrétní kompozici (rok vzniku, premiéra atd.) I přes intenzivní pátrání se tato fakta podařilo dohledat pouze přibližně u poloviny skladeb. Důvody jsou různé. Nejčastějším je fakt, že někteří skladatelé si nevedou žádné osobní záznamy, a vzhledem k časové prodlevě od vzniku některých děl si již na tyto věci nevzpomínají, a je tedy velmi obtížné zmíněné údaje dohledat.

V sekci SLOVO AUTORA jsou uvedeny informace, které mi o vlastních skladbách sdělili sami jejich tvůrci. Zcela záměrně sem nejsou zahrnuti autoři kompozic z oblasti dechové hudby. Po vyřazení těchto skladeb a skladeb, jejichž autoři již nežijí, zbylo třicet tři autorů, které bylo nutno oslovit. Podařilo se to u dvaceti sedmi z nich, a odpověď nebo odkaz na zdroj, kde požadované informace dohledat poskytlo dvacet pět autorů. Další dva měli zájem podílet se na této práci, nicméně kvalita poskytnutých informací byla natolik neúplná a nejistá, že nebylo možné je v práci použít. Šest autorů se oslovit nepodařilo, ať už z důvodu

nedohledatelného kontaktu nebo byla existence jejich skladeb zjištěna později, a nebyl již pro navázání kontaktu prostor. Sekci SLOVO AUTORA považuji za velmi podstatnou, neboť vzhledem k věku mnohých skladatelů nebude za pár let tyto informace již možné získat.

Co se týče rozsahu práce, nepodařilo se zcela přesně dodržet rozsah textu v obvyklých dimenzích, tj. cca čtyřicet stran. Důvod je jediný. V začátcích sestavování tohoto pojednání mi bylo známo cca třicet pět skladatelů, kteří nějakou skladbu pro tubu napsali. Proto bylo přikročeno ke struktuře podkapitol tak, jak je patrné z výsledné podoby (jméno autora, název skladby, doplňující informace o skladbě, SLOVO AUTORA a O AUTOROVI.) Během roku, kdy tento text vznikl, bylo ovšem postupně zjišťováno, že okruh skladatelů, které je třeba zmínit, je více než dvojnásobný. Při zvažování případného zkracování textu přicházelo v úvahu např. vynechat sekci O AUTOROVI nebo vypustit z práce skladby estrádní a dechovkové. Obě varianty byly nakonec zavrhnuty, protože jsem došel k závěru, že obě k tématu této práce patří a tvoří logický celek.

Na závěr si dovolím připojit vlastní zkušenost s českým tubovým repertoárem. Ve výše uvedeném textu je popsáno poměrně velké množství skladeb (140). Když jsem si ale spočítal, s kolika zmíněnými kompozicemi jsem za dobu svého desetiletého hraní na tubu přišel do kontaktu- ať už jako hráč nebo jako posluchač- došel jsem k následujícím číslům: Osobně jsem hrál osm skladeb (včetně instruktivních skladbiček na ZUŠ), dalších přibližně dvanáct jsem slyšel nebo vím, že je lidé v mém okolí hráli. Domnívám se, že se jedná o poměrně malé číslo, které bohužel vypovídá o tom, že kvalita tuzemské tubové literatury poněkud pokulhává za tou zahraniční. Důvodů je zřejmě více, ale to by bylo na delší studii. Nicméně v poslední době u nás vzniklo několik skladeb, které prověří teprve čas.

Soupis citací použitých pramenů a literatury

Slovníky

Český hudební slovník osob a institucí: [online]. Brno:: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity, 2008. Dostupné z: <http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/>

Knihy

Jiří Bajer, Jindra Bártová, Vlasta Bokůvková, Blanka Červinková, Jaroslav Holeček, Alena Martínková, Karel Mlejnek, Alena Němcová, Jiří Pilka, Pavel Skála, Jaroslav Smolka, Mojmír Sobotka, Karel Steinmetz, Marie Válková, Jan Vičar, Nina Všecká, Peter Zapletal, *Čeští skladatelé současnosti*. Praha: Panton, 1985

Notové materiály (jedná se o citace z desek, nebo úvodních stran)

Jan Jirásek. *Viribus unitis*. Praha: hudební nakladatelství Českého rozhlasu, 2006

Otomar Kvěch. *Concerto Idillico: pro tubu a orchestr*. Praha: hudební nakladatelství Českého rozhlasu, 2017

Jaroslav Peterský a Václav Babka. *Sbírka skladeb pro sólovou tubu*. Praha: Inspektorát vojenských hudeb MNO, 1985.

Sborník skladeb pro tubu a klavír. Praha: Inspektorát vojenských hudeb, Vojenský zeměpisný ústav, 1994.

Vysokoškolské práce

Eva Dosoudilová Dis. *Dětské pěvecké sbory při ZUŠ Přelouč* [online]. Brno, 2011, [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: https://is.jamu.cz/th/14382/hf_b/text_prace.txt. Bakalářská práce. Janáčková akademie múzických umění. Vedoucí práce Mgr. Jana Michálková Slimáčková, Ph.D.

BcA. Šárka Bartošová. *Instruktivní literatura pro klavír ve tvorbě skladatelů působících v Brně* [online]. Brno, 2012, s. 54 - 55 [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: https://is.jamu.cz/th/13408/hf_m/text_prace.txt. Diplomová práce. Janáčkova akademie múzických umění. Vedoucí práce Mgr. Josefa Hloušková.

Ing. Bc. Karol Frydrych. *K profilu hudebního skladatele a dirigenta Evžena Zámečníka* [document Word]. Brno, 2010, [cit. 2017-05-28]. Magisterská práce. Masarykova Univerzita - Ústav hudební vědy Filozofické fakulty. Vedoucí práce Prof. PhDr. et MgA. Miloš Štědroň, CSc.

Písemné dokumenty

Douša Eduard, písemný dokument, který mi předal dne 22. 5. 2017 na Pražské konzervatoři

Douša Eduard, PÍSEMNÝ DOKUMENT, KTERÝ MI PŘEDAL DNE 19. 6. 2017 NA Pražské konzervatoři.

Jelínek Stanislav, písemný dokument, který mi předal dne 13. 6. 2017 v Kolovratech (u Prahy)

Rektorys Artuš, písemný dokument, který mi předal dne 5. 6. 2017 v Plzni

Trnka Pavel, osobní poznámky o provedeních děl

Zemek Pavel, písemný dokument, který jsem obdržel dne 6. 5. 2017

Programy ke koncertům

Dny Soudobé hudby, program ke koncertu, který se konal 19. 11. 2014 v sále Martinů na HAMU v Praze

Dny soudobé hudby, program ke koncertu, který se konal 23. 11. 2016 v sále Martinů na HAMU v Praze

Elektronické dokumenty

Pokorný, Petr. *Petr Pokorný: Seznam skladeb podle opusových čísel*. Dokument Word, 7. 4. 2008, IN. pozůstalost Petra Pokorného, v majetku Petra Matuszka

Emailová korespondence

Dadák Jaromír, emailová korespondence ze dne 29. 5. 2017

Filas Juraj, emailová korespondence ze dne 23. 5. 2017

Hala Petr, emailová korespondence ze dne 26. 5. 2017

Hála Jan, emailová korespondence ze dne 9. 5. 2017

Kvěch Otomar, emailová korespondence ze dne 15. 6. 2017

Laburda Jiří, emailová korespondence ze dne 17. 5. 2017

Pivarči Pavel, emailová korespondence ze dne 26. 5. 2017

Rejšek Radek, emailová korespondence ze dne 23. 5. 2017

Skleníčková Ráchel, emailová korespondence ze dne 22. 6. 2017

Slezák Pavel, emailová korespondence ze dne 18. 5. 2017

Vejvoda Josef, emailová korespondence ze dne 23. 5. 2017

Vičar Jan, emailová korespondence ze dne 28. 5. 2017

Osobní rozhovory

Kubička Miroslav, rozhovor ze dne 20. 6. 2017, v Praze na Konzervatoři Jana Deyla.

Trnka Pavel, rozhovor ze dne 6. 2. 2017, v Praze na Hradčanské

Telefonické rozhovory

Blatný Pavel, telefonický rozhovor ze dne 23. 5. 2017

Bureš Pavel, telefonický rozhovor ze dne 24. 5. 2017

Bůžek Václav, telefonický rozhovor ze dne 9. 5. 2017

Fibrich Zdeněk, telefonický rozhovor ze dne 19. 5. 2017

Hála Jan, telefonický rozhovor ze dne 10. 5. 2017

Schiffauer Eduard, telefonický rozhovor ze dne 26. 5. 2017

Slávik J. D., telefonát ze dne 16. 6. 2017.

Archivy a databáze

Archiv Českého hudebního fondu (online)

Dostupné z: <http://hledani.rozhlas.cz/hudebniny/>

Archiv Národního divadla, Anenské nám. 2, Praha 1: Osobní karta pracovníka, *Jiří Coňk*

Databáze OSA

Dostupné z: <https://search.osa.cz/>

Internetové stránky:

1990 - 2005 Svitavy: XIV. Kalendarium dějin města Svitavy. *Www.svitavy.cz* [online]. Svitavy, 2017 [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.svitavy.cz/cs/m-535-1990-2005/>

Bohumír Kameník: Když křídlovka zpívá. *Www.bohumirkamenik.cz* [online]. 2011 [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: <http://www.bohumirkamenik.cz/>

Bulletin, SENIOR PRÍX 2013. *Www.nadace-zivot-umelce.cz* [online]. [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: http://www.nadace-zivot-umelce.cz/wp-content/uploads/2014/02/Bulletin_Senior_Prix_oceneni_2013.pdf

DATA ÚMRTÍ OSOB: Úmrtí významných osobností české hudby od roku 1992. *Www.musica.cz* [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.musica.cz/cz/umrti.html>

Evropský portál české dechovky: skladatel Antonín Votava. *Www.dechovka.eu* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.dechovka.eu/index.php/people/composers/1309-skladatel-antonin-votava-komponist-antonin-votava>

FILAS JURAJ. *Www.musicbase.cz* [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.musicbase.cz/skladatele/190-filas-juraj/>

Jan Spálený. *Www.janspaleny.cz* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.janspaleny.cz/>

Juchelka Miroslav 1922 - 2001. *Www.rozhlas.cz* [online]. [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/nakladatelstvi/autori/_zprava/juchelka-miroslav-1922-2001--166182

Karol Porubský: učitel, kapelník, trumpetista, skladatel – čerstvý osmdesátník. *Www.zpravodajmikulov.cz* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.zpravodajmikulov.cz/aktuality/ostatni/2253-karol-porubsky--ucitel-kapelnik-trumpetista-skladatel--cerstvy-osmdesatnik>

Komorní díla pro 1 - 2 nástroje. *Www.filas.cz* [online]. 2006 [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.filas.cz/cz/komorni-dila-pro-1---2-nastroje-cz/>

Ladislav Rejlek. Bohužel i smutné zprávy občas postihnou trumpetový svět. *Www.mujweb.cz* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://mujweb.cz/rejlek/Skabrada.htm>

Martin Smolka: Zátíší s tubami aneb Ticholapka (2007). *Www.martinsmolka.com* [online]. Martin Smolka, 2008 [cit. 2017-06-01]. Dostupné z: <http://www.martinsmolka.com/works/zatisi.html>

Mgr. Václav Bůžek. *Můj web* [online]. [cit. 2017-05-20]. Dostupné z: http://mujweb.cz/vaclav_buzek/Vzivot.htm

Miloslav R Procházka. *Www.mrprochazka.eu* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://www.mrprochazka.eu/cs/>

Miroslav Císař. *www.kubes.eu* [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.kubes.eu/spolupracovnici/skladatele/miroslav-cisar-s7.html>

Mojmír Bártek. *Www.mojmirbartek.cz* [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.mojmirbartek.cz/>

Paměť národa: Eduard Schifffauer 1942 - životopis. *Www.pametnaroda.cz* [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: http://www.pametnaroda.cz/witness/index/id/1462?locale=cs_CZ

Petr Doubravský. *Www.dilia.cz* [online]. [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/8143-petr-doubravsky-10-4-1925-31-3-2004>

Přispěvatelé Wikipedie. Václav Hálek. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_H%C3%A1lek

Přispěvatelé Wikipedie. Václav Hoza. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-21]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_Hoza

Přispěvatelé Wikipedie. Karel Husa. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2017-06-17]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Husa

Přispěvatelé Wikipedie, *Josef Kalach* [online], Wikipedie: Otevřená encyklopedie, c2016, Datum poslední revize 7. 05. 2016, 07:54 UTC, [citováno 26. 03. 2017]
<https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Josef_Kalach&oldid=13634340>

Přispěvatelé Wikipedie. Ladislav Kubeš starší. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Ladislav_Kube%C5%A1_star%C5%A1%C3%AD.

Přispěvatelé Wikipedie. Jaroslav Maštalíř. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Ma%C5%A1tal%C3%AD%C5%99

Přispěvatelé Wikipedie. Věroslav Neumann. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C4%Broslav_Neumann

Přispěvatelé Wikipedie. Karel Sodomka. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2001- [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Sodomka

Stanislav Jelínek [online]. [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: <http://www.eu.cz/stanislav-jelinek/>

Středočeská vědecká knihovna v Kladně: Pivarčí, Pavel, 1963 [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: http://ipac.svkkl.cz/arl-kl/m-cs/detail-kl_us_auth-0213978-Pivarci-Pavel-1963/

In: HRDINOVÁ, Stanislava. Nejen pro fanoušky jazzu. Kladenské noviny, 10.5.1995, roč. 45, č. 19, s. 4.

Synové a dcery města Přelouče: I. Rodáci města Přelouče [online]. [cit. 2017-05-29]. Dostupné z: <http://kostel-evang.webzdarma.cz/synove.htm>

Valašské Athény: Slovník osobností východní Moravy. *Www.divadloschod.cz* [online]. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <http://www.divadloschod.cz/val.atheny/?id=osobnosti&what=O>

VKOL - kalendarium regionálních osobností REGO - 23. prosinec [online]. [cit. 2017-05-28]. Dostupné z: <http://aleph.vkol.cz/reg/rg1223.htm>

Zemřel Miroslav Císař. *www.kmochova hudba.cz* [online]. 2016 [cit. 2017-05-27]. Dostupné z: <http://www.kmochovahudba.cz/index.php/cs/component/content/article/192-zemel-miroslav-cisa>

Příloha č. 1 – Soupis skladeb pro tubu sólo

HAJDUSEK Boris

Scherzino pro tubu sólo (1999)

HALA Petr

SnowyOwl pro tubu sólo (2012 – 14)

HÁLA Jan

4 kusy pro tubu sólo (cca 1975)

HRBÁČEK Alois

Baletní suite C dur pro tubu sólo

JELÍNEK Stanislav

Čtyři listy ze skicářů - pro tubu sólo (1992)

SCHIFFAUER Edvard

Čardáš pro sólovou tubu (1999)

SKLENIČKOVÁ Ráchel

Hrůzostrašný pokemon – pro tubu sólo

SLAVICKÝ Milan

Echa pro sólovou tubu (1981)

Příloha č. 2 – Soupis skladeb pro tubu a klavír

1. Skladby z oblasti tzv. vážné hudby (včetně klavírních výtahů)

BÁRTEK Mojmír

Tubofonium pro tubu s průvodem piána (2014)

BEDŘICH Jan

Dialogy pro tubu a klavír (1992)

BLATNÝ Pavel

Tuba mirum pro tubu a klavír (1981)

DOMAŽLICKÝ František

Sonata per tuba contrabasso e pianoforte (1991)

Sonatina pro tubu a klavír op. 75 (1991)

Scherzo per tuba e pianoforte op. 77 (1992)

DOUBRAVSKÝ Petr

Concertino pro tubu a klavír (1981)

DOUŠA Eduard

Suita Piccola pro tubu a klavír (1979)

FILAS Juraj

Sonáta pro tubu a klavír (1992)

Koncert pro tubu a dechový orchestr/klavír (2006)

JELÍNEK Stanislav

Elegie a Rondo pro tubu a klavír (1976)

Koncertní hudba pro tubu a klavír (1977)

Sonáta pro tubu a klavír (1982)

Koncert pro tubu a klavír (1989)

Laudatio tubae pro tubu a klavír (1992)

Sonatina pro tubu a klavír (2001)

JUCHELKA Miroslav

Divertimento pro tubu a klavír

KALACH Josef

Medvěd na ledě – intermezzo pro tubu a klavír

KUBIČKA Miroslav

Pastorále a Prskavka pro tubu a smyčce/klavír (2009 – 2011)

KUBÍN Rudolf

Concertino pro tubu a klavír

KVĚCH Otomar

Adagio a allegro pro tubu a klavír (1980)

Concerto Idillyco pro tubu a komorní orchestr/klavír (2016)

LABURDA Jiří

Sonáta pro tubu a klavír, LabWV 99 (1983)

MAŠTALÍŘ Jaroslav

Balada pro tubu a orchestr/klavír (1958)

NEUMANN Věroslav

Proklamace pro tubu a klavír (1981)

NOVÁK Jiří František

Rondo pro tubu a symfonický orchestr/klavír (196?)

PALKOVSKÝ Oldřich

Sonáta pro tubu a klavír (1978)

PALKOVSKÝ Pavel

Suita pro tubu a klavír (1979)

PAUER Jiří

Tubonetta pro tubu a klavír (1976)

REJŠEK Radek

Pizzo eroico pro tubu a klavír

REKTORYS Artuš

Nálada pro tubu a klavír (1997)

SLEZÁK Pavel

Tubato pro tubu a klavír op. 74 (2001)

SODOMKA Karel

Concertino pro tubu a klavír (1981)

STANĚK Pavel

Concertino semplice pro tubu a symfonický orchestr/klavír (1987)

WERNER Vladimír

Sonáta pro tubu a klavír (2000)

ZÁMEČNÍK Evžen

Concertino pro tubu a klavír (1999)

ZEMEK Pavel

Féerie pro tubu a klavír (2004)

2. Skladby instruktivní

GOCA Vladimír

Etuda pro tubu

HÁLA Jan

Mozajka pro tubu a klavír (cca 1975)

IGLO Milan

2 instruktivní miniatury pro tubu a klavír (1981)

HOZA Václav

Sousedská pro tubu a klavír

HRDINA Emanuel

Slow-Fox-Medium (pro tubu a klavír)

Wals (pro tubu a klavír)

Western styl (pro tubu a klavír)

NEVĚČNÝ Jan

Rondo pro tubu

PAUER Jiří

Pochodové scherzino pro tubu a klavír

PORUBSKÝ Karol

Slowrock pro tubu a klavír

Swing pro tubu a klavír

ZAPLETAL Radoslav

4 instruktivní skladbičky pro tubu

3. klavírní výtahy ke skladbám estrádním a dechovkovým

HUDEC Jiří

Polka pro tubu a orchestr/klavír (1953)

JUŘINA Vítězslav

Valčík pro tubu a klavír/dechový orchestr

KUBEŠ Ladislav st.

Starý známý – pro tubu a klavír

ŠKABRADA Jaroslav

Náš basista – polka

Koncertní polka pro tubu a klavír

ZEMAN Jaroslav

Jaroušova koncertní polka pro tubu (1980)

Příloha č. 3 – Soupis skladeb pro tubu a orchestr (symfonický, komorní, smyčcový, dechový, estrádní, dechovku)

1. Skladby z oblasti tzv. vážné hudby

BEDŘICH Jan

Komorní hudba pro tubu klavír a smyčce

DADÁK Jaromír

Concerto per tuba solo et orchestra da camera (1962)

Koncert pro tubu a komorní smyčcový orchestr s klavírem (2003)

DOMAŽLICKÝ František

Koncert pro kontrabasovou tubu a smyčce op. 53 (1983)

FILAS Juraj

Koncert pro tubu a dechový orchestr (2006)

JELÍNEK Stanislav

Koncertino semplice pro tubu a malý orchestr (1975)

Laudatitubae pro tubu a klavír/orchester (1992)

Koncertní rondo pro tubu a dechový orchestr

KLUSÁK Jan

Sonatina pro tubu a malý orchestr (1996)

KUBIČKA Miroslav

Pastorále a Prskavka pro tubu a smyčce/klavír (2009 – 2011)

KUKAL Ondřej

Pražské Tubopiccolum – dvojkoncert pro sólovou pikolu, tubu, smyčce a bicí
op. 40

KVĚCH Otomar

Concerto Idillyco pro tubu a komorní orchestr/klavír (2016)

MAŠTALÍŘ Jaroslav

Balada pro tubu a orchestr (1958)

NOVÁK Jiří František

Rondo pro tubu a symfonický orchestr/klavír (196?)

STANĚK Pavel

Concertino semplice pro tubu a symfonický orchestr/klavír (1987)

Bagatela pro tubu a symfonický orchestr

Variace pro tubu a orchestr

2. Skladby estrádní a dechovkové

BUREŠ Pavel

Divočák – pro tubu a dechovku

Firebird Walzer – pro tubu a dechovku

CÍSAŘ Miroslav

Basová promenáda

FANTA Miroslav

Veselá tuba – s doprovodem dechového orchestru

FORNŮSEK Zdeněk

Koncert pro tubu

HUDEC Jiří

Polka pro tubu a orchestr/klavír (1953)

JUŘINA Vítězslav

Valčík pro tubu a klavír/dechový orchestr

KAMENÍK Bohumír

Polčík pro tubu (polka/valčík)

Počkaj drahý (polka pro tubu)

KOHOUT Jaroslav

Polka pro tubu a dechový orchestr

KUBEŠ Ladislav st.

Starý známý (polka pro tubu)

Polka pro Karla (koncertní polka pro tubu)

LAŠTŮVKA Josef

Koncertní polka pro tubu

Polka pro tubu

MACH Stanislav

Koncertní polka pro tubu a orchestr

MAŇAS František

Veselý basista

Tubo hrej

MAŇAS Václav

Kocour v botách

MATOUŠ Josef

Polka pro tubu

PAUER Jiří

Koncertní polka pro tubu, pikolu a dechový orchestr/klavír

POLANSKÝ Stanislav

Polka pro tubu

PORUBSKÝ Karol

Polka pro tubu

PROCHÁZKA Zdeněk Martin

Silvestrovská polka pro tubu a orchestr

PROCHÁZKA Miloslav Richard

Valčík pro tubu

Tuba - solo (koncertní polka)

Tubová paráda (koncertní polka pro tubu)

Tubový král (bravur polka)

Veselý bručoun (polka pro tubu)

Kasan (polka pro tubu)

SMOLA Václav

Tuba vede – ragtime pro tubu a dechový orchestr

STANĚK Pavel

Rozšafný - polka pro tubu a dechový orchestr

ŠKABRADA Jaroslav

Náš basista – polka

VOTAVA Antonín

Polka pro tubu

VYCHYTIL Miloš

Sólo pro tubu

ZEMAN Jaroslav

Jaroušova koncertní polka pro tubu (1980)

Příloha č. 4 – Soupis skladeb pro tubu a jiný nástroj/nástroje

BARTOŠ Jan Zdeněk

Fantasie pro tubu a akordeon

BÁRTEK Mojmír

Vzdálený příbuzný – sólo pro tubu a pikolu s doprovodem dechového orchestru

Meditace pro tubu a žestě/Žestový kvintet se sólovou tubou (cca. 1986)

COŇK Jiří

Duo pro lesní roh a tubu (1978)

Fuga pro lesní roh a tubu

Invence pro lesní roh a tubu

DOUŠA Eduard

Minisuita pro klarinet a tubu „Televizní“ (2001)

FELD Jindřich

Divertimento pro okarinu a tubu (1973)

Epigramy – pro tubu pikolu a harfu (1977)

Koncertino pro tubu a osm lesních rohů (2004)

JIRÁSEK Jan

Viribus unitis – pro varhany a tubu (2003)

NOVÁK Jiří František

Spirály, oscilace, interpunkce, elipsy a hyperboly op. 68 pro tubu, klavír, bicí a magnetofon (1968)

Sonáta pro dva trombony, kontrabasovou tubu a bicí nástroje op. 108 (1970)

Koncertní fantasie pro tubu, xylofon a varhany

ODSTRČIL Ladislav

Slon a kolibřík – pro tubu pikolu a symfonický orchestr

VIČAR Jan

Musica da cansonetta - pro lesní roh, nebo trombon a tubu (2003)

Příloha č. 5 – Soupis skladeb pro dvě a více tub

BŮŽEK Václav

6 fughett – na zlomky husitského chorálu pro tři basové nástroje (1989)

DOMAŽLICKÝ František

Duetto pro dvě kontrabasové tuby op. 53a (1983)

FIBRICH Zdeněk

Sonata Hexatonica pro dvě tuby (1986)

HÁLEK Václav

Večerní moře pro dvě tuby a tympány(cca. 2008)

HUSA Karel

Tubafest, Celebration fanfare – pro tubový quartet

Pauer Jiří

4 tuby pro 4 huby – Tubový quartet (1995)

PAVEL Jan

Laskominy Maxipsa Fíka pro dvě tuby a dechový orchestr

PIVARČI Pavel

Poslední – pro čtyři tuby (1985)

Kovadlina – pro čtyři tuby (2000)

Tenis – pro čtyři tuby (2002)

POKORNÝ Petr

Krajina zimního stmívání II. – pro dvě tuby (1997)

PRAŽÁKOVÁ Veronika

Suita pro dvě tuby (2004)

RADA Jiří

Pro Terezu – sólo pro čtyři tuby (1998)

SLEZÁK Pavel

Paramusic Dodecca pro čtyři tuby op. 98 (2012)

SMOLKA Martin

Still life with Tubas or Silence Hiding pro dvě tuby a orchestr, Zátíší s tubami
aneb Ticholapka (2007)

SPÁLENÝ Jan

Islandská suita – pro dvě tuby (1973)

Holdovací píseň - pro čtyři tuby (1989)

STANĚK Pavel

Přídavek – pro čtyři tuby

ŠKABRADA Jaroslav

Maturitní intráda – pro čtyři tuby

TEML Jiří

Kontrasty pro čtyři tuby a flétnu

VACEK Miloš

Duetina – pro basovou a kontrabasovou tubu

VEJVODA Josef

Novelty blues (pro čtyři tuby)

ZEMEK Pavel

Pochod pro dvě tuby - z frašky Jižanský králík